

R
M
U
T
L

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
Rajamangala University of Technology Lanna

RMUTL

RMUTL QA

คู่มือระบบการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

สำนักงาน
ประกันคุณภาพการศึกษา
มทร.ล้านนา

ฉบับปี พ.ศ. 2565

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา
เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน
การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาโดยยึดหลักความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษา หลักความรับผิดชอบต่อสังคมและหลักธรรมาภิบาล เพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนเพื่อเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๖๒ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ จึงออกประกาศหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“สำนักงานปลัดกระทรวง” หมายความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา

“ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า ระบบและกลไกในการกำกับกับการบริหารคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อควบคุมการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงการจัดให้มีการติดตามตรวจสอบ การประเมินคุณภาพภายในและภายนอก ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสาธารณชน

“การติดตามตรวจสอบ” หมายความว่า การติดตามตรวจสอบการจัดการศึกษาซึ่งกระทำโดยสถาบันอุดมศึกษา ว่าเป็นไปตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

“การประเมินคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินการจัดการศึกษาและผลการจัดการศึกษาซึ่งกระทำโดยสถาบันอุดมศึกษา ว่าเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

“การประเมินคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินคุณภาพระดับสถาบันเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งกระทำโดยหน่วยงานประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา

/ “การปรับปรุง...

“การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การดำเนินการให้เกิดการยกระดับคุณภาพการศึกษาซึ่งกระทำโดยสถาบันอุดมศึกษา โดยการวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาให้อย่างน้อยเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

“พันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า พันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของแต่ละสถาบัน ทั้งนี้จนกว่าจะมีการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้วเสร็จ จึงให้หมายถึงมาตรฐานดังกล่าว

ข้อ ๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาตามบริบทของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้จัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างน้อยเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

(๒) กำกับดูแลให้มีการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยนำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายในต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาพร้อมแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกปี

(๓) ให้สภาสถาบันอุดมศึกษานำผลการประเมินคุณภาพภายในดังกล่าวไปพิจารณาเพื่อกำหนดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษานำไปดำเนินการ และแจ้งผลการประเมินระดับสถาบันพร้อมแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สำนักงานปลัดกระทรวงเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยอาจแจ้งเป็นรายปี หรือรวบรวมแจ้งสำนักงานปลัดกระทรวงอย่างน้อยหนึ่งครั้งก่อนปีที่จะรับการประเมินคุณภาพภายนอก

(๔) ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาไม่อาจดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ เพราะขาดแคลนงบประมาณหรือกำลังคน ให้รายงานต่อคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาให้ข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาไม่สามารถดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะการขาดแคลนงบประมาณหรือกำลังคน ทั้งนี้เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๔ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงดำเนินการรวบรวมข้อมูลผลการประเมินคุณภาพภายในระดับสถาบันและแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณกิตติชัย วัฒนานิก)
ประธานกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา

มติคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔
และครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔
เกี่ยวกับแนวปฏิบัติสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา

คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มีมติให้ความเห็นชอบแนวปฏิบัติสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา ดังนี้

๑. สถาบันอุดมศึกษาใดประสงค์ให้หน่วยงานประเมินคุณภาพภายนอกที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด เป็นผู้ประเมินคุณภาพภายนอก ให้แจ้งเรื่องไปยังหน่วยงานประเมินคุณภาพภายนอกดังกล่าว พร้อมสำเนาหนังสือแจ้งให้สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อรวบรวมจัดส่งรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในให้หน่วยงานประเมินคุณภาพภายนอกนั้น สำหรับใช้เป็นข้อมูลประกอบการประเมินคุณภาพภายนอก

๒. สถาบันอุดมศึกษาใดประสงค์ให้หน่วยงานอื่น นอกเหนือจากหน่วยงานประเมินคุณภาพภายนอกที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด เป็นผู้ประเมินคุณภาพภายนอก ให้เสนอเรื่องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา ก่อน

๓. สำหรับพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาในการประเมินคุณภาพภายนอกให้หมายถึง พันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของแต่ละสถาบัน ทั้งนี้จนกว่ามีการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามกฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ แล้วเสร็จ จึงให้หมายถึงมาตรฐานดังกล่าว

หมายเหตุ ปัจจุบันหน่วยงานประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาประกาศกำหนด ได้แก่

๑. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

คำนำ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษา เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา มุ่งจัดการศึกษาภายใต้ “ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา” คือ ระบบและกลไกในการกำกับกับการบริหารคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อควบคุมการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและตามพันธกิจหลักและยุทธศาสตร์ของสถาบันที่สอดคล้องกับการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงการจัดให้มีการติดตามตรวจสอบ การประเมินคุณภาพภายในและภายนอก ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้เรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชน ตามพันธกิจและความถนัดที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด

การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ เป็นการกำหนดเป้าหมายและผลลัพธ์การดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีขึ้นไป เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยกำหนดนิยาม คุณลักษณะ ตัวชี้วัด และนิยามเชิงปฏิบัติการ ครอบคลุมผลการดำเนินงาน (Performance) และศักยภาพ (Potential) ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่ม ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์การดำเนินงานที่โดดเด่นและเฉพาะตัว โดยพิจารณาจาก ศักยภาพและประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จัดอยู่ในกลุ่ม ๒ กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology Development and Innovation)

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยให้ครอบคลุมพันธกิจ ในทุกมิติ ทั้งระดับสถาบัน ระดับคณะ ระดับหลักสูตร ระดับสายสนับสนุนและระดับสถาบัน(พื้นที่) โดยผ่านมติเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เสนอผ่านมติเห็นชอบจากคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๗๔ (มี.ค.๖๕) เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๕ และเสนอพิจารณาผ่านมติความเห็นชอบแนวทางพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยจากที่ประชุมสภาวิทยาลัย ครั้งที่ ๙(๔/๒๕๖๕) วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ เพื่อให้ระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเป็นแนวทางในการดำเนินงานคุณภาพจากงานประจำ สู่การดำเนินงานด้วยระบบคุณภาพทั่วทั้งองค์กร สร้างระบบการดำเนินงานเชิงคุณภาพที่มั่นคง ยั่งยืนต่อไปของมหาวิทยาลัยทั่วทั้งองค์กร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

สารบัญ

หน้า

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา	
เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน	
การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	
บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	1
บทที่ 2 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย	9
บทที่ 3 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ (สกอ.เดิม)	36
บทที่ 4 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร (สกอ.เดิม)	66
บทที่ 5 ตัวบ่งชี้หน่วยงานสนับสนุน	114
บทที่ 6 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน (สกอ.เดิม)(พื้นที่)	124
บทที่ 7 แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	146
บทที่ 8 ข้อมูลพื้นฐาน Common Data Set	158
บทที่ 9 นิยามศัพท์	201
ข้อมูลอ้างอิง	209

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. ความสำคัญและความคาดหวังต่อระบบอุดมศึกษาในการพัฒนาประเทศ

ในการพัฒนาประเทศตามเป้าหมายวิสัยทัศน์เชิงนโยบายของประเทศที่มุ่งเน้นเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศได้มีโอกาสพัฒนาเป็นกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง ซึ่งโมเดลนี้จะสำเร็จได้ต้องใช้แนวทางสานพลัง โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน

อุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนากำลังคนที่มีศักยภาพและความสามารถระดับสูงในสายวิชาการ ระดับมัธยมศึกษา (Brainpower) และวิชาชีพด้านต่าง ๆ (Manpower) ซึ่งในปัจจุบันพบว่ากำลังคนระดับสูงที่มีคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของประเทศ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะรองรับอุตสาหกรรมอนาคต รวมถึงความต้องการผลการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการผลิตไปจนถึงการสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการจำนวนมาก อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน

2. ทำไมต้องปฏิรูประบบอุดมศึกษา

2.1 ระบบอุดมศึกษาเป็นระบบที่มีความซับซ้อน อยู่ภายใต้ระบบอุดมศึกษาใหญ่ของประเทศ มีพระราชบัญญัติการอุดมศึกษาพ.ศ.2562 เป็นกฎหมายแม่บทที่มีผลบังคับใช้กับสถาบันอุดมศึกษาทุกประเภท ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในการกำกับดูแล กำหนดนโยบาย มาตรฐาน การจัดสรรทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลอุดมศึกษา มีแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (2561-2580) เป็นแผนนำทางในการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังมีพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของแต่ละกลุ่ม แต่ละสถาบันอุดมศึกษา ที่เป็นองค์กรนิติบุคคลเป็นกรอบดำเนินงานของสถาบัน เมื่อนโยบายระดับชาติและแนวคิดต่อบทบาทอุดมศึกษาในการพัฒนาประเทศเปลี่ยน ระบบอุดมศึกษา ก็ต้องปรับเปลี่ยนให้ทัน โดยคำนึงถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง บางมาตราที่เป็นข้อจำกัดในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามแผนพัฒนาประเทศไทย 4.0 ต้องมีการปรับปรุง แก้ไข เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ในการตอบสนองต่อนโยบายระดับชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 เอกสารแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (2561-2580) ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้รายงานผลการศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอก ที่เกิดขึ้นในระบบต่าง ๆ ของเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะความก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบเชื่อมต่อข้อมูลของทุกสิ่ง (IoT) ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อันเป็นปัจจัยเร่งการเปลี่ยนแปลงวิถีการปฏิบัติงานในระบบย่อยอื่น ๆ ของโลกและของประเทศ ให้เป็นไปได้ด้วยความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

2.3 ระบบอุดมศึกษาเป็นระบบย่อย (Sub-system) ในระบบใหญ่ของสังคม (Social system) แน่นนอนว่าการเปลี่ยนแปลงของระบบใหญ่และระบบย่อยอื่น ๆ ในสังคมโลก ย่อมมีผลกระทบต่อระบบ การศึกษาและการอุดมศึกษาของประเทศ ขณะเดียวกัน ระบบอุดมศึกษาต้องทำงานร่วมกับระบบอื่น ๆ ใน สังคมที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการพัฒนาประเทศ รูปแบบการผลิตของระบบอุดมศึกษาจึงต้องเปลี่ยนจาก Supply Side สู่ Demand Side และระบบอุดมศึกษา ต้องปฏิรูปตนเองให้สามารถทำงานร่วมกับระบบอื่นในบริบทที่เปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

3. แนวคิดการปฏิรูประบบอุดมศึกษา

แนวคิดการปฏิรูประบบอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงไปใน ทิศทางใหม่ที่ต้องการจะเกี่ยวข้องใน 4 เรื่องหลัก ประกอบด้วย

3.1 Re-Orientation การกำหนดทิศทางของระบบอุดมศึกษาใหม่ ปรับทิศทาง บทบาท ความ รับผิดชอบ สถานะกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความชอบธรรมในการดำรงอยู่ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อรองรับ บริบทของโลกและของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป

3.2 Re-Profiling การปรับยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา การประเมินตนเอง กระบวนการพัฒนา ตนเองตามยุทธศาสตร์เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำเอาจุดเด่นและศักยภาพความเข้มแข็งใน 4 พันธกิจ หลักมาใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ ทั้งในสถานการณ์ปัจจุบัน และอนาคตได้อย่าง ยั่งยืน

3.3 Re-Structure การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตกำลังคน การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม โครงสร้างบุคลากรและการบริหารงานบุคคล โครงสร้างต้นทุน รายได้ ค่าใช้จ่ายในระบบอุดมศึกษา โครงสร้าง การทำงานร่วมกันของภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชน กับสถาบันอุดมศึกษาในฐานะเป็น Service Provider ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ตอบสนองภาคผู้ผลิตในฐานะผู้ใช้ผลผลิตที่เกิดจากสถาบันอุดมศึกษา เพื่อ บูรณาการให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานอย่างมีเอกภาพ และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่มี คุณภาพทั้งในเชิงนโยบายและคุณภาพอุดมศึกษา

3.4 Re-Organization การจัดองค์กรเพื่อการบริหารระบบอุดมศึกษาใหม่ โดยเฉพาะองค์กรภาครัฐ ที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแล กำหนดนโยบาย มาตรฐาน การจัดสรรทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลอุดมศึกษา การสร้างความเป็นอิสระในการบริหารจัดการภายในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้การ ขับเคลื่อนศักยภาพอุดมศึกษาใหม่ เป็นกลไกส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มขีดความสามารถและ ศักยภาพบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

4. การนำแนวคิดการปฏิรูประบบอุดมศึกษาทั้ง 4 เรื่องสู่การปฏิบัติ

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งได้ใช้ความสามารถและศักยภาพอย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิรูประบบอุดมศึกษา จะใช้วิธีการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาออกเป็น 4 กลุ่มเชิงยุทธศาสตร์ ได้แก่

- 1) การวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research)
- 2) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology Development and Innovation)
- 3) การพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area-Based and Community Engagement)
- 4) การผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพสาขาต่างๆ (Development of Professionals and Specialists)

เรียกว่า **การกำหนดกลุ่มอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Focus)** ซึ่งเป็นเครื่องมือเชิงระบบของรัฐ ในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ที่ต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ภายใต้จุดเด่นและศักยภาพของสถาบัน อุดมศึกษา ด้วยการสนับสนุนทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์เป็นการขับเคลื่อนเชิงระบบเพื่อสนับสนุนการปฏิรูประบบอุดมศึกษาให้ขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางที่ต้องการ

การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์

การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ เป็นการกำหนดเป้าหมายและผลลัพธ์การดำเนินงานตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีขึ้นไป เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยกำหนดนิยาม คุณลักษณะ ตัวชี้วัด และนิยามเชิงปฏิบัติการ ครอบคลุมผลการดำเนินงาน (Performance) และศักยภาพ (Potential) ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งยุทธศาสตร์เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสนับสนุน ประเมินคุณภาพ กำกับดูแล และจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันอุดมศึกษา มีเป้าหมายและพันธกิจการดำเนินงานของสถาบัน ที่ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์การดำเนินงานที่โดดเด่นและเฉพาะตัว โดยพิจารณาจาก ศักยภาพและประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาเป็นสำคัญ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิจัยระดับแนวหน้า ของโลก (Global and Frontier Research) กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology Development and Innovation) กลุ่มพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ (Area Based and Community Engagement) และ กลุ่มการผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพหรือสาขาเฉพาะ (Development of Professionals and Specialists)

จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงความต้องการกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถด้านต่างๆ ตามแผนพัฒนาประเทศ โดยพิจารณาจากศักยภาพในการพัฒนา (Potential) และผล

การดำเนินงานที่ผ่านมา (Performance) ของสถาบัน เพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์กร วิทยทัศน์ และการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับศักยภาพของสถาบันเป็นสำคัญ

ประเภทของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ ทั้งนี้พันธกิจตามกลุ่มเชิงยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละประเภท เป็นไปตามบริบทเฉพาะของแต่ละสถาบัน ในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานที่ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติแผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จัดอยู่ในกลุ่มที่ 2 การพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการ สร้างนวัตกรรม (Technology Development and Innovation) โดยผ่านมติสภามหาวิทยาลัย เมื่อคราว ประชุมครั้งที่ 2/2564 วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2564

คุณลักษณะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์

จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์	นิยาม	เป้าหมาย
<p>กลุ่ม 1 การวิจัยระดับ แนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research)</p>	<p>สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่การวิจัยที่มี คุณภาพระดับสากล โดยพิจารณาจากการ จัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาโลก ตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษา ประกาศกำหนดทั้งนี้อาจเป็น สถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางหรือ สถาบันอุดมศึกษาที่เน้นการจัดการศึกษา แบบพหุวิทยาการก็ได้</p>	<p>(1) เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตนักวิจัย เป็น ผู้นำทางความคิดของประเทศในระดับ บัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอกหรือ หลังปริญญาเอก (2) สร้างความโดดเด่นในด้านการวิจัยและผลิต บัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาที่มีวิทยานิพนธ์หรือ ผลงานวิจัยระดับนานาชาติในหลายกลุ่มสาขาวิชา (3) มุ่งทำการค้นคว้าเพื่อสร้างความรู้ ทฤษฎีและ ข้อค้นพบใหม่เพื่อขยายพรมแดนของความรู้และ สร้างความก้าวหน้าทางวิชาการที่ลุ่มลึกใน สาขาวิชาต่างๆ</p>
<p>กลุ่ม 2 การพัฒนา เทคโนโลยีและส่งเสริม การสร้างนวัตกรรม (Technology Development and Innovation)</p>	<p>สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่การจัดการ การศึกษาเพื่อเน้นการพัฒนาด้าน เทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมและอุตสาหกรรมของประเทศ</p>	<p>(1) สร้างและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนที่มีความรู้และ ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและการสร้าง นวัตกรรมให้สามารถนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ สร้างผลงาน พัฒนาผลิตภัณฑ์ ต่อยอดเป็น นวัตกรรม (2) ส่งเสริมบทบาทความร่วมมือ กับภาคเอกชน และอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุน และพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อนำไปสู่การพัฒนา เศรษฐกิจ สังคมและอุตสาหกรรมของประเทศ</p>
<p>กลุ่ม 3 การพัฒนา ชุมชน เชิงพื้นที่ (Area Based and Community Engagement)</p>	<p>สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่การพัฒนาชุมชน เชิงพื้นที่เป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่บุคคล ชุมชน สังคม หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อการดำรงชีพและ ให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต นำไปสู่ความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ ยั่งยืนของทรัพยากรมนุษย์ สังคม ท้องถิ่น และภูมิภาค</p>	<p>(1) เน้นการพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่นและผลิต บัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ เป็นหลักในการ ขับเคลื่อน พัฒนาและเปลี่ยนแปลงในระดับ ท้องถิ่นและภูมิภาค (2) ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนา การผลิตบัณฑิต ให้บริการวิชาการ ประยุกต์ความรู้สู่การปฏิบัติ และสร้างองค์ความรู้จากการปฏิบัติ (3) อนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>
<p>กลุ่ม 4 การผลิตและ พัฒนาบุคลากรวิชาชีพ และสาขาเฉพาะ (Development of Professionals and Specialists)</p>	<p>สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสู่การพัฒนาความ เชี่ยวชาญและนวัตกรรมเพื่อพัฒนา ศักยภาพบัณฑิตและเพิ่มผลิตภาพบุคลากร ในวิชาชีพสาขาต่าง ๆ รวมทั้งการวิจัยและ พัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาแนว ทางการถ่ายทอดความรู้เชิงทฤษฎีสู่การ ปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>(1) เน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี ความรู้ ทักษะ และทัศนคติสอดคล้องกับการ พัฒนาประเทศ มีความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนาตนเอง เพื่อยกระดับความสามารถทาง วิชาชีพ (2) เสริมสร้างสมรรถนะความเป็นมืออาชีพให้เท่า ทันความเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมในการ ประกอบอาชีพ (3) มีส่วนร่วมสร้างสรรค์คุณค่าให้กับสังคม ชุมชน</p>

เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ได้การพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นไปตามประกาศหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพที่กำหนด และเป็นการขับเคลื่อนระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับการจัดกลุ่มอุดมศึกษา พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของสถาบันที่ตั้งไว้ อย่างมีคุณภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จึงได้กำหนดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในไว้ 4 ระดับ ดังนี้

การดำเนินการตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาภายใน ในแต่ละระดับ

ระดับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ใหม่เฉพาะมหาวิทยาลัย RMUTL-QA เป็นกรอบในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน

คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับสถาบัน

ผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิสายวิชาการ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องภายนอก 3 – 5 คน

ระดับคณะ (เลือกเกณฑ์ที่เหมาะสม)

1. ตัวบ่งชี้ สกอ.(เดิม) ระดับคณะ
2. ตัวบ่งชี้ที่ยอมรับในระดับสากลที่เหมาะสมกับคณะไม่ต่ำกว่ามาตรฐานประเทศ เช่น EdPEX เป็นต้น ทั้งนี้ให้แจ้งการใช้เกณฑ์คุณภาพต่อสภามหาวิทยาลัยเสนอพิจารณาความเหมาะสม

คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะ

คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะ 3 – 5 คน

1. ประธานกรรมการ (บุคลากรภายนอกที่ผ่านการอบรมประธานตรวจระดับคณะ สกอ.เดิม)
2. กรรมการและกรรมการเลขานุการ (บุคลากรภายนอกหรือบุคลากรภายในผ่านการอบรม สกอ.เดิม หรือการอบรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น)

ระดับหลักสูตร

1. ตัวบ่งชี้ สกอ.(เดิม) ระดับหลักสูตร
2. ตัวบ่งชี้ที่ยอมรับในระดับสากลที่เหมาะสมกับหลักสูตรหรือตามเกณฑ์ประเมินตามมาตรฐานวิชาชีพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานประเทศ เช่น AUN QA เป็นต้น ทั้งนี้ให้แจ้งการใช้เกณฑ์คุณภาพต่อสภามหาวิทยาลัยเสนอพิจารณาความเหมาะสม

คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร

คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร 3 – 5 คน

1. ประธานกรรมการ (บุคลากรภายนอกที่ผ่านการอบรมประธานตรวจระดับหลักสูตร สกอ.เดิม)
2. กรรมการและกรรมการเลขานุการ (บุคลากรภายนอกหรือบุคลากรภายในผ่านการอบรม สกอ.เดิม หรือการอบรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น)

ระดับส่วนงานสนับสนุน

ตัวบ่งชี้เฉพาะมหาวิทยาลัย ตามคู่มือการประกันคุณภาพภายในหน่วยงานสนับสนุน เป็นกรอบในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับส่วนงานสนับสนุน

คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับส่วนงานสนับสนุน

คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับส่วนงานสนับสนุน 3 คน (บุคลากรภายในต่างหน่วยงาน)

1. ประธานกรรมการ (ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 10 ปีหรือผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.หรือหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยกำหนด)
2. กรรมการและกรรมการเลขานุการ (ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 7 ปี)

กระบวนการประเมินคุณภาพภายในทุกระดับ

1. ขั้นตอนการประเมินผลการดำเนินงาน

1.1 การเตรียมการของหน่วยงานก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

1) การเตรียมรายงาน

ก. จัดทำรายงานการประเมินตนเองของหน่วยงานประจำปีการศึกษา

ข. จัดการเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้

2) การเตรียมบุคลากร

ก. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญ ๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร ศึกษาเกณฑ์ตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพภายในที่หน่วยงานรับผิดชอบ และให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่า การประกันคุณภาพคือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

ข. เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถามหรือการสัมภาษณ์ โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง

ค. เปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ซักถาม แสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของหน่วยงานในทุกประเด็น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร

3) การเตรียมสถานที่สำหรับการประเมินคุณภาพ

4) การเตรียมการประสานงานกับทีมคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

1.2 การดำเนินการของหน่วยงานระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

1) เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกคนได้ร่วมรับฟังคณะกรรมการประเมินคุณภาพชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการประเมิน

2) บุคลากรพึงปฏิบัติงานตามปกติระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชม หรือตอบคำถาม หรือรับการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

3) จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม

4) บุคลากรทุกคนควรมีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลย้อนกลับจากคณะกรรมการประเมินฯ เมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยม ตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถามหรือข้อความเห็นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

1.3 การดำเนินการของหน่วยงานภายหลังการประเมินคุณภาพ

1) ผู้บริหารหน่วยงานสนับสนุน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะเข้าสู่การประชุมเพื่อวางแผนพัฒนา หรือปรับปรุงการดำเนินการกิจอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

2) พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ โดยแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้นและตระหนักว่าผลสำเร็จทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย

3) หน่วยงานสนับสนุนควรให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะกรรมการประเมินคุณภาพ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพภายในต่อไป

บทที่ 2

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย

ตามประกาศของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบัน อุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้อง การประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 นั้น มีหลักการสำคัญกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษา ต้องจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่ผ่านมติเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดยอย่างน้อยตามมาตรฐานการอุดมศึกษา(สกอ.เดิม) สอดคล้องกับการจัดกลุ่มอุดมศึกษา พันธกิจและยุทธศาสตร์ของสถาบัน มีการกำกับดูแลและประเมินผลตามระบบที่ใช้และรายงานผลต่อสภาสถาบันน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อการพัฒนาระบบคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

กรอบแนวคิดของ การพัฒนาระบบ RMUTL-QA

1. ระบบประกันคุณภาพการศึกษาในระดับชาตินานาชาติ
2. ระบบการจัดอันดับมหาวิทยาลัยตามมาตรฐานระดับประเทศหรือระดับสากลที่เกี่ยวข้อง
3. วิสัยทัศน์และพันธกิจมหาวิทยาลัย
4. ข้อเสนอแนะด้านการประกันคุณภาพของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย

จุดเด่นในการพัฒนาระบบ

1. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของงานประจำ
2. เปิดรับข้อมูลจากภายในและภายนอกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเพื่อการปรับปรุงพัฒนาสู่เป้าหมาย
3. มุ่งผลสัมฤทธิ์ ที่สะท้อนมาจากผลลัพธ์/ผลผลิตจากการดำเนินงาน
4. สอดคล้องกันหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายในและมหาวิทยาลัย กลุ่ม 2 (กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม)
5. เน้นความยืดหยุ่นและการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วนในการดำเนินงาน

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาตัวชี้วัดในแต่ละมิติคุณภาพ

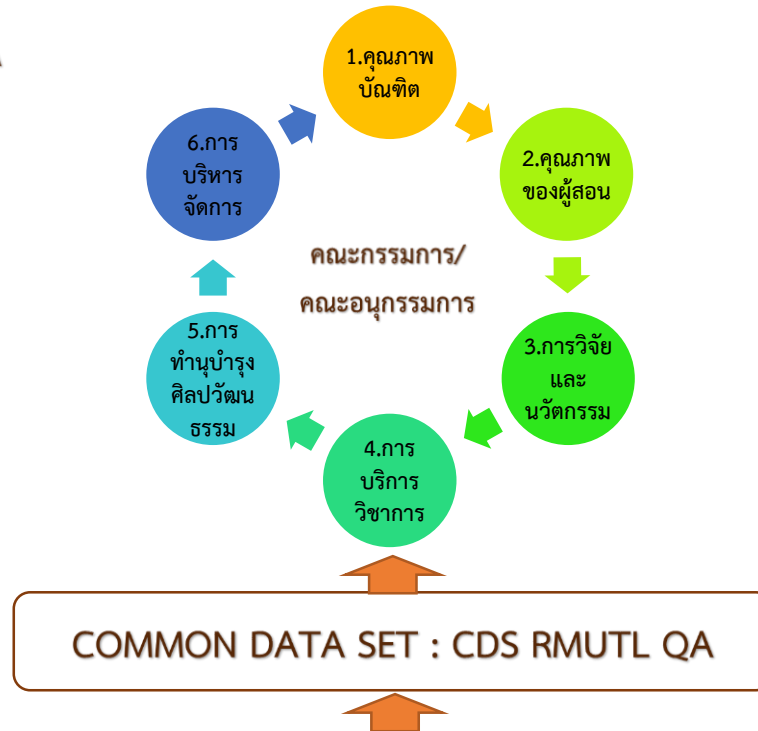
1. สะท้อนความเป็นตัวตนของมหาวิทยาลัยตามแผนยุทธศาสตร์และความเป็นมหาวิทยาลัย กลุ่ม 2 (กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม)
2. การประเมินจากองค์กรภายนอก องค์กรอิสระ ที่เป็นที่ยอมรับ น่าเชื่อถือ สะท้อนระบบกระบวนการ เช่น ระบบ ITA เป็นต้น
3. การใช้ระบบสารสนเทศในการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสู่การดำเนินงานที่เป็นระบบใช้เทคโนโลยีเป็นพื้นฐาน
4. ตอบสนองการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ไม่ทับซ้อนต่อการปฏิบัติงานตามพันธกิจ
5. การตั้งเป้าหมายของแต่ละระดับในองค์กรให้มีความสอดคล้อง ในระดับต่างๆ และมีการวัดผลที่ชัดเจน (Objectives and key results (OKR))

องค์ประกอบของระบบ RMUTL QA

1. คณะกรรมการ/คณะอนุกรรมการ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
2. การกำหนดมิติคุณภาพ ตัวชี้วัด ผู้กำกับตัวชี้วัดและการประเมินผล
3. กระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลตอบสนองตัวชี้วัดคุณภาพ
4. การจัดทำแผนพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในเพิ่มเติม เมื่อเกิดช่องว่างของข้อมูลที่ตอบสนองตัวชี้วัดคุณภาพและค่าเป้าหมาย
5. ดำเนินการขับเคลื่อน ติดตามข้อมูลผลการดำเนินงาน และปรับปรุงกระบวนการหรือข้อมูลที่ตอบสนองตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน

องค์ประกอบของระบบ RMUTL QA

~ 11 ~

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย ได้พัฒนาระบบ RMUTL- QA ขึ้นเพื่อให้
 ตอบสนองคุณภาพ โดยกำหนดมิติคุณภาพ จำนวน 6 มิติคุณภาพและตัวบ่งชี้ จำนวน 18 ตัวชี้วัด ดังนี้

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้ (18 ตัวชี้วัด)
1.คุณภาพบัณฑิต	1.1 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต (สกอ.)
	1.2 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (สกอ.)
	1.3 นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2)
	1.4 รางวัลด้านผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2)
	1.5 หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2)
2.คุณภาพของผู้สอน	2.1 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (สกอ.)
	2.2 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย (สกอ.)
	2.3 บุคลากรสถาบันอุดมศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (กลุ่ม 2)
3.การวิจัยและนวัตกรรม	3.1 ระบบนิเวศน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา (กลุ่ม 2)
	3.2 งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา (กลุ่ม 2)
	3.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (สกอ.)
	3.4 การขึ้นทะเบียน อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา (สกอ.)
4.การบริการวิชาการ	4.1 งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (กลุ่ม 2)
	4.2 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา (กลุ่ม 2)
5.การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.)
	5.2 รางวัลที่ได้รับด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.)
6.การบริหารจัดการ	6.1 การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)
	6.2 การจัดอันดับมหาวิทยาลัยด้านนวัตกรรมในระดับนานาชาติ (Time Higher Education:THE)

มิติคุณภาพ 1 คุณภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ 1.1 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทิศทางการผลิตกำลังคนของประเทศ เพื่อพัฒนาการผลิตบัณฑิตในทุกหลักสูตรสาขาและคณะที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน ลดภาวะการว่างงาน หรือการทำงานที่ไม่ตรงตามสาขาและเป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยที่บัณฑิตได้รับ โดยการประเมินให้ยึดถือตามแนวทางที่ สกอ.เป็นแนวทางในการสำรวจ

รายการข้อมูล

- 1.ข้อมูลจำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- 2.ข้อมูลจำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด

สูตรการคำนวณ

- 1.คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้ เปลี่ยนงานมาพิจารณา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{100} \times 5$$

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลด้านจำนวนนักศึกษาหรือบัณฑิตของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เป็นคะแนนระหว่าง 0-5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

หมายเหตุ

- จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
- กรณีหลักสูตรใหม่ ไม่ต้องประเมิน เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุง ที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ต้องประเมิน เนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวบ่งชี้ 1.2 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต จากการใช้บัณฑิตที่จบการศึกษาในทุกมิติของทุกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน โดยมีเนื้อหาที่ประเมินสอดคล้อง ความเป็นไปได้ในการพัฒนาหลักสูตรและมีการสรุปในทุกมิติ ทั้งระดับสาขา คณะและมหาวิทยาลัยเพื่อ การพัฒนาหลักสูตรตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการพัฒนามหาวิทยาลัย

รายการข้อมูล

จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลสรุปผลการประเมินด้านบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิต ในทุกมิติ

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

คะแนนระหว่าง 0-5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

ระดับ 1	คะแนน 0-1.50 ระดับน้อยที่สุด
ระดับ 2	คะแนน 1.51-2.50 ระดับน้อย
ระดับ 3	คะแนน 2.51-3.50 ระดับพอใช้
ระดับ 4	คะแนน 3.51-4.50 ระดับดี
ระดับ 5	คะแนน 4.51-5.00 ระดับดีมาก

หมายเหตุ

- ในกรณีหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ครบรอบ สถาบันอุดมศึกษาต้องประเมินตัวบ่งชี้ด้วย แม้ว่า หลักสูตรนั้นจะยังไม่ครบรอบการปรับปรุงก็ตามโดยนำผลการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบที่ผ่านมาใช้ประกอบการประเมิน
- กรณีบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ ไม่ต้องเอามานับในการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- ในกรณีบัณฑิตหลักสูตรนานาชาติ เป็นนักศึกษาต่างชาติประมาณ 90% การประเมินบัณฑิต อาจไม่ถึงร้อยละ 20 เนื่องจากเดินทางกลับประเทศไปแล้ว สามารถอนุโลมให้ใช้บัณฑิตที่เป็นนักศึกษาชาวไทยเป็นฐานในการคิด เช่น มีนักศึกษาต่างชาติ 90 คน มีนักศึกษาไทย 10 คน ให้ประเมินโดยคิดจากนักศึกษาไทยจำนวน 10 คนเป็นฐานที่ 100 %

ตัวบ่งชี้ 1.3 นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ (Student and Graduate Entrepreneur) (กลุ่ม 2)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

สัดส่วนจำนวนนักศึกษา/บัณฑิตที่เป็นผู้ประกอบการ (จบการศึกษาไม่เกิน 5 ปี) ที่เกิดจากกระบวนการพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษา ต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด

รายการข้อมูล

1. จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษาที่เป็นผู้ประกอบการ หมายถึง นักศึกษา/บัณฑิต (จบการศึกษาไม่เกิน 5 ปี) ที่เป็นผู้ประกอบการใหม่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. จำนวนนักศึกษาทั้งหมด หมายถึง นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษาที่เป็นผู้ประกอบการ ในรอบ 5 ปี}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}} \times 100$$

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลด้านจำนวนนักศึกษาหรือบัณฑิตผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา (Startup)

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษา ที่เป็นผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5
ระดับ 2	จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษา ที่เป็นผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10
ระดับ 3	จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษา ที่เป็นผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20
ระดับ 4	จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษา ที่เป็นผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30
ระดับ 5	จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษา ที่เป็นผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40

ตัวบ่งชี้ 1.4 รางวัลด้านผู้ประกอบการ (Startup Awards)(กลุ่ม 2)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

จำนวนรางวัลสำหรับผู้ประกอบการใหม่ที่เป็นนักศึกษาหรือบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและนานาชาติต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา

รายการข้อมูล

1. ผลรวมถ่วงน้ำหนักด้านผู้ประกอบการใหม่ หมายถึง ผลรวมค่าน้ำหนักคะแนนรางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาที่รายงานในระบบ CHEQA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของจำนวนรางวัลด้านผู้ประกอบการ	x 100
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด	

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลด้านนักศึกษา/บัณฑิตที่ได้รางวัลผู้ประกอบการ

การกำหนดระดับคุณภาพของผลงาน

ค่าถ่วงน้ำหนักของจำนวนรางวัลสำหรับผู้ประกอบการที่เป็นนักศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษา มีดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.25	ผลงานที่ได้รับรางวัลจากองค์กรภายนอก
0.50	ผลงานที่ได้รับรางวัลจากเครือข่ายองค์กรภายในประเทศ
0.75	ผลงานที่ได้รับรางวัลจากองค์กรระดับชาติ
1.00	ผลงานที่ได้รับรางวัลจากองค์กรระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	รางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5
ระดับ 2	รางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10
ระดับ 3	รางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20
ระดับ 4	รางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30
ระดับ 5	รางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40

ตัวบ่งชี้ 1.5 หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ
(Technological/Innovation-Driven Entrepreneurial Education) (กลุ่ม 2)

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบาย

ร้อยละของจำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ ทั้งหลักสูตรมีปริญญาและไม่มีปริญญา (Degree and Non-Degree Program) ต่อจำนวนหลักสูตรทั้งหมด

รายการข้อมูล

1. จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง หลักสูตรโปรแกรมเฉพาะมีปริญญาและไม่มีปริญญา ที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรมีปริญญาและไม่มีปริญญา (Degree and Non-degree program) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ

จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ	x 100
จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมทั้งหมด	

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลด้านหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ ของสถาบันอุดมศึกษา (แยกรายการข้อมูล หลักสูตรมีปริญญาและไม่มีปริญญา)

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาศักยภาพการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5
ระดับ 2	จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10
ระดับ 3	จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20
ระดับ 4	จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30
ระดับ 5	จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40

มิติคุณภาพ 2 คุณภาพของผู้สอน

ตัวบ่งชี้ 2.1 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ข้อมูลอ้างอิง

ฐานข้อมูลอาจารย์ประจำทั้งหมดของมหาวิทยาลัย ที่ระบุข้อมูลรายบุคคลในทุกมิติ

เกณฑ์การประเมิน

การแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

ตัวบ่งชี้ 2.2 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ผลงานได้รับการจัดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว รวมทั้งงานสร้างสรรค์ต่างๆ โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

เกณฑ์การประเมิน

การแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย เป็นคะแนนระหว่าง 0-5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลรายละเอียดผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับชาติ
0.40	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศ ให้ทราบเป็นการทั่วไปและแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสาร ทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ และจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปและแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล ระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์ การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถ อยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ตัวบ่งชี้ 2.3 บุคลากรสถาบันอุดมศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
(Talent/Academic Mobility Consultation) (กลุ่ม 2)

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบาย

สัดส่วนอาจารย์และนักวิจัยที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการแก่สถานประกอบการในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ต่อจำนวนบุคลากรทั้งหมดต่อปี

รายการข้อมูล

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม หมายถึง จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการแก่สถานประกอบการในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา
2. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

สูตรการคำนวณ

จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	x 100
จำนวนอาจารย์และนักวิจัยทั้งหมด	

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลด้านบุคลากรตามโครงการ Talent Mobility ของสถาบันอุดมศึกษาและ/หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	จำนวนบุคลากรที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5
ระดับ 2	จำนวนบุคลากรที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10
ระดับ 3	จำนวนบุคลากรที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20
ระดับ 4	จำนวนบุคลากรที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30
ระดับ 5	จำนวนบุคลากรที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40

มิติคุณภาพ 3 การวิจัยและนวัตกรรม

ตัวบ่งชี้ 3.1 ระบบนิเวศน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา
(Technological/Innovation-Driven Entrepreneurial Ecosystem) (กลุ่ม 2)

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบาย

สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา

รายการข้อมูล

ระบบนิเวศน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง นโยบาย เครือข่าย โครงการ/กิจกรรม วิทยุวิชาเฉพาะและ Platform กลางที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลด้านผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมของสถาบัน

การกำหนดระดับการพัฒนา

มีการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในระดับสถาบัน ดังนี้

ระดับ	การพัฒนา
A	มีนโยบายส่งเสริม ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ
B	มีเครือข่ายผู้ประกอบการ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ
C	มีโครงการ/กิจกรรม ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ
D	มีรายวิชาเฉพาะ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ
E	มี Platform กลาง ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาคุณภาพการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานแบบ A
ระดับ 2	สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานแบบ A + B
ระดับ 3	สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานแบบ A + B + C
ระดับ 4	สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานแบบ A + B + C + D
ระดับ 5	สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานแบบ A + B + C + D + E

ตัวบ่งชี้ 3.2 งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของ
สถาบันอุดมศึกษา (Technological/Innovation-Development Funding) (กลุ่ม 2)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของ
สถาบันอุดมศึกษาต้องงบประมาณดำเนินงานทั้งหมด

รายการข้อมูล

1. ผลรวมงบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของ
สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง งบประมาณทั้งหมดในการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็น
ผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

2. งบประมาณดำเนินงานทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของ
สถาบันอุดมศึกษาได้รับรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา จากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

สูตรการคำนวณ

ผลรวมงบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา	x 100
งบประมาณทั้งหมด	

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลด้านงบประมาณพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของ
สถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	งบประมาณการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5
ระดับ 2	งบประมาณการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10
ระดับ 3	งบประมาณการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20
ระดับ 4	งบประมาณการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30
ระดับ 5	งบประมาณการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40

ตัวบ่งชี้ 3.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

1. เกณฑ์เฉพาะคณะกลุ่ม ข และ ค2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้
เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้
เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้
เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. เกณฑ์เฉพาะคณะกลุ่ม ค1 และ ง จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้
เป็นคะแนนเต็ม 5 = 220,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้
เป็นคะแนนเต็ม 5 = 180,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้
เป็นคะแนนเต็ม 5 = 100,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษาและนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวม ผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือ หลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณี ที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญา รับทุน โดยอาจารย์ประจำหรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุน ที่ไม่ใช่ นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ 3.4 การขึ้นทะเบียน อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการและมีการแจ้งขอหรือขึ้นทะเบียน

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลรายละเอียดผลงานทางวิชาการการยื่นการขึ้นทะเบียน อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	การขึ้นทะเบียน อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา น้อยกว่า 50 ผลงาน
ระดับ 2	การขึ้นทะเบียน อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา ตั้งแต่ 50 - 99 ผลงาน
ระดับ 3	การขึ้นทะเบียน อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา ตั้งแต่ 100 - 199 ผลงาน
ระดับ 4	การขึ้นทะเบียน อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา ตั้งแต่ 200 - 249 ผลงาน
ระดับ 5	การขึ้นทะเบียน อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา 250 ผลงานขึ้นไป

มิติคุณภาพ 4 การบริการวิชาการ

ตัวบ่งชี้ 4.1 งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่
(Startup Co-Investment Funding) (กลุ่ม 2)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบาย

สัดส่วนงบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ อาทิ ศิษย์เก่า ภาครัฐกิจ/อุตสาหกรรม หรือบุคคลภายนอก ต้องงบประมาณดำเนินงานทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา

รายการข้อมูล

1. จำนวนงบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนผู้ประกอบการใหม่ หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับ การสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างผู้ประกอบการใหม่ในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา
2. จำนวนงบประมาณทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของสถาบันอุดมศึกษา รอบปีงบประมาณที่ผ่านมาจากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

สูตรการคำนวณ

จำนวนงบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก สนับสนุนสร้างผู้ประกอบการใหม่	x 100
จำนวนงบประมาณทั้งหมด	

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลด้านการเงินจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ อาทิ ศิษย์เก่า ภาครัฐกิจ/อุตสาหกรรม หรือบุคคลภายนอก ต้องงบประมาณดำเนินงานทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5
ระดับ 2	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10
ระดับ 3	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20
ระดับ 4	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30
ระดับ 5	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40

ตัวบ่งชี้ 4.2 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/ อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา (University – Industry Linkage) (กลุ่ม 2)

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบาย

จำนวนความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมระหว่างภาคธุรกิจ/
อุตสาหกรรม ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาต่อจำนวนความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งหมดของ
สถาบันอุดมศึกษา

รายการข้อมูล

1. ผลรวมถ่วงน้ำหนักความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม หมายถึง ผลรวมค่าคะแนนถ่วงน้ำหนัก
ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมหารจำนวนความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งหมด
2. จำนวนความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งหมด หมายถึง รายการความร่วมมือเพื่อพัฒนา
ผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม University – Industry Linkage
ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ขนาดของธุรกิจอ้างอิงตาม
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวนแรงงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อม พ.ศ.2545 (ฉบับ 11 กันยายน 2545)

สูตรการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	x 100
จำนวนความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งหมด	

การกำหนดค่าถ่วงน้ำหนักความร่วมมือ

ค่าถ่วงน้ำหนักของความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับ
ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา มีดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับความร่วมมือ
0.25	ความร่วมมือกับองค์กรขนาดย่อม
0.50	ความร่วมมือกับองค์กรขนาดกลาง
0.75	ความร่วมมือกับองค์กรขนาดใหญ่
1.00	ความร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศ

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับศักยภาพ การดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5
ระดับ 2	ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10
ระดับ 3	ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20
ระดับ 4	ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30
ระดับ 5	ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40

มิติคุณภาพ 5 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ 5.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบาย

ระบบและกลไกที่มหาวิทยาลัยดำเนินการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การแนวทางเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนรวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

รายการข้อมูล

1. คำสั่ง/ประกาศ/การมอบหมาย
2. แผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
3. รายงานการประชุม หรือบันทึกการประชุม
4. หลักฐานการเผยแพร่ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
5. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
ระดับ 2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
ระดับ 3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ
ระดับ 4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
ระดับ 5	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 5.2 รางวัลที่ได้รับด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

การประเมินที่แสดงออกถึงผลการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย โดยมุ่งเน้นผลงานที่สร้างชื่อเสียงในระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค ระดับชาติและระดับนานาชาติมีเกณฑ์การประเมินที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนด

ข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลรายละเอียดรางวัลด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งระดับ จังหวัด ภูมิภาค ระดับชาติ หรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	รางวัลด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม น้อยกว่า 6 รางวัล
ระดับ 2	รางวัลด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 6-7 รางวัล
ระดับ 3	รางวัลด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 8-9 รางวัล
ระดับ 4	รางวัลด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 10-11 รางวัล
ระดับ 5	รางวัลด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มากกว่า 12 รางวัล

มิติคูณภาพ 6 การบริหารจัดการ

ตัวบ่งชี้ 6.1 การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

ผลการประเมินจาก ITA โดยพิจารณาจากข้อมูลทางตรงและทางอ้อมในการประเมินซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณธรรม ความโปร่งใสและการทุจริต เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข ลดโอกาสและความเสี่ยงที่จะเกิดการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐ ภายใต้คำนิยามและวิธีการคำนวณของ ITA

ข้อมูลอ้างอิง

ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA) สำนักประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	ผลการประเมิน ITA 55-64.99 คะแนน
ระดับ 2	ผลการประเมิน ITA 65-74.99 คะแนน
ระดับ 3	ผลการประเมิน ITA 75-84.99 คะแนน
ระดับ 4	ผลการประเมิน ITA 85-94.99 คะแนน
ระดับ 5	ผลการประเมิน ITA 95-100 คะแนน

ตัวบ่งชี้ 6.2 การจัดอันดับมหาวิทยาลัยด้านนวัตกรรมในระดับนานาชาติ
(Time Higher Education:THE)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบาย

การจัดอันดับในความถนัดหรือความเหมาะสมของมหาวิทยาลัย ตามมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติในด้านนวัตกรรม (Time Higher Education:THE)

ข้อมูลอ้างอิง

ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยจากทั่วโลก The Times Higher Education World University Rankings หรือ THE สถาบันจัดอันดับมหาวิทยาลัยจากทั่วโลก

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับผลการดำเนินงานของสถาบันดังนี้

ระดับ 1	ได้เข้าร่วมการจัดอันดับ
ระดับ 2	การจัดอันดับมหาวิทยาลัยจากทั่วโลก (THE) อยู่ในอันดับระหว่าง 2,000-3,000
ระดับ 3	การจัดอันดับมหาวิทยาลัยจากทั่วโลก (THE) อยู่ในอันดับระหว่าง 1,500-2,000
ระดับ 4	การจัดอันดับมหาวิทยาลัยจากทั่วโลก (THE) อยู่ในอันดับระหว่าง 1,000-1500
ระดับ 5	การจัดอันดับมหาวิทยาลัยจากทั่วโลก (THE) อยู่ในอันดับระหว่าง 600-1000

บทที่ 3

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

บทที่ 3

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ(สกอ.เดิม)

ระดับคณะ ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการในระดับคณะ จำนวนรวม 13 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพคณะ	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
1. การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินของทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ
	1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิ ประเมินแยก	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิประเมินแยก
	1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
	1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
2. การวิจัย	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ทั้งภายในและภายนอก ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
	2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ผลงานทางวิชาการทุกประเภท ต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัย
3. การบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
4. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
5. การบริหารจัดการ	5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	5.2 ระบบกำกับประกันคุณภาพ หลักสูตร	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพมีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการ บริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรในคณะ ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตร ที่คณะรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่คณะรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ :

- หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนำมาคำนวณในตัวบ่งชี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรองตามระบบนั้นๆ ในตัวบ่งชี้ให้ครบถ้วน

- ในการคำนวณค่าคะแนน หากหลักสูตรใช้ระบบอื่นที่ไม่ใช่ของ สกอ. ไม่ต้องนำมาคำนวณ ทั้งตัวตั้งตัวหาร

- ทุกหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอน (แม้ว่าจะเป็นหลักสูตรที่ขอปิดดำเนินการแล้วแต่ยังมี นักศึกษาคงค้างอยู่) ให้นำมาคำนวณด้วยทั้งตัวตั้งและตัวหาร โดยใช้เฉพาะตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้อง เท่านั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัย เพื่อการติดตาม ความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2 ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนด ให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนด ให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณา คุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายใน รอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งปีปฏิบัติงานจริง และลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุใน คำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวน อาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า
คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นชุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2 ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำคณะทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำคณะที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า
คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งสำหรับการจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือสัดส่วนของนักศึกษา ต่ออาจารย์ ที่จะต้องสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอน รวมทั้งมีความเชื่อมโยงไปสู่การวางแผนต่างๆ เช่น การวางแผนอัตรากำลัง ภาระงานอาจารย์ เป้าหมายการผลิต บัณฑิต ดังนั้น คณะจึงควรมีจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง ไม่เกิน จำนวนเหมาะสม

เกณฑ์การประเมิน

ในกรณีที่จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำน้อยกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์มาตรฐานกำหนด เป็นคะแนน 5

ในกรณีที่จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานให้ คำนวณค่า ความแตกต่างระหว่างจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำกับเกณฑ์มาตรฐาน และนำค่าความ แตกต่างมาพิจารณา ดังนี้

ค่าความแตกต่างของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ ร้อยละ 20 กำหนดเป็นคะแนน 0

ค่าความแตกต่างของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่ออาจารย์ประจำที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตั้งแต่ ร้อยละ 0.01 และไม่เกินร้อยละ 20ให้นำมาเทียบบัญญัติไตรยางค์ตามสูตร เพื่อเป็นคะแนนของหลักสูตรนั้นๆ

สูตรการคำนวณจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

1. คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือผลรวมของ ผลคูณระหว่าง จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษารวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

c_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2. คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณ ดังนี้

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) =

Student Credit Hours (SCH) ทั้งปี
จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน
การลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้นๆ

การปรับจำนวนในระหว่างปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ให้มีการปรับค่าจำนวนนักศึกษา
 เพิ่มเวลาเทียบเท่า ในระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นระดับปริญญาตรี เพื่อนำมารวมคำนวณหา
 สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเพิ่มเวลา ต่ออาจารย์ประจำ

นักศึกษาเพิ่มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (2 x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (1.8 x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเพิ่มเวลาต่ออาจารย์ประจำแยกตามกลุ่มสาขา

กลุ่มสาขา	สัดส่วนจำนวนนักศึกษา เพิ่มเวลาต่ออาจารย์ ประจำ
1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	8 : 1
- แพทยศาสตร์	4 : 1
- พยาบาลศาสตร์	6 : 1
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ	20 : 1
3. วิศวกรรมศาสตร์	20 : 1
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง	8 : 1
5. เกษตร ป่าไม้ และประมง	20 : 1
6. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	25 : 1
7. นิติศาสตร์	50 : 1
8. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	30 : 1
9. ศิลปกรรมศาสตร์ วจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์	8 : 1
10. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	25 : 1

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณหาค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐานและนำมาคิดเป็นค่าร้อยละตามสูตร

$$\frac{\text{สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา} - \text{สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่อ} \\ \text{ต่อจำนวนอาจารย์ประจำที่เป็นจริง} - \text{จำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน}}{\text{สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์มาตรฐาน}} \times 100$$

2. นำค่าร้อยละจากข้อ 1 มาคำนวณคะแนน ดังนี้

2.1) ค่าร้อยละที่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 0 คิดเป็น 5 คะแนน

2.2) ค่าร้อยละที่มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 20 คิดเป็น 0 คะแนน

2.3) ค่าร้อยละที่มากกว่าร้อยละ 0 แต่น้อยกว่าร้อยละ 20 ให้นำมาคิดคะแนนดังนี้

$$\text{คะแนน} = \frac{5 - (\text{ค่าร้อยละที่คำนวณได้จาก 2.3})}{4}$$

ตัวอย่างการคำนวณ

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ของหลักสูตรหนึ่ง ทางด้าน สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = 24

ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน = $\frac{24 - 25}{25} \times 100 =$ ร้อยละ - 4 ได้คะแนน 5 คะแนน

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ของหลักสูตรหนึ่ง ทางด้านสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = 32

ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน = $\frac{32 - 25}{25} \times 100 =$ ร้อยละ 28 ได้คะแนน 0 คะแนน

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อปี (FTES) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ของหลักสูตรหนึ่ง ทางด้านสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ = 28

ค่าความแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน = $\frac{28 - 25}{25} \times 100 =$ ร้อยละ 12

คะแนน = $5 - \frac{12}{4} = 5 - 3 = 2$ คะแนน

หมายเหตุ :

- การคิดค่า FTES กรณีหลักสูตรที่สภาวิชาชีพกำหนดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ประจำไม่ตรงกับ สัดส่วนที่กำหนดไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 ให้สถาบันอุดมศึกษียึดตามสัดส่วนที่สภาวิชาชีพกำหนด
- กรณีที่คณะมีหลายกลุ่มสาขา ต้องแยกอาจารย์ประจำว่าอยู่กลุ่มสาขาใดก่อนนำมา หาค่าคะแนน ของแต่ละกลุ่ม แล้วนำมาคิดคะแนนเฉลี่ยเป็นของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและคุ้มค่าในระหว่างการใช้ชีวิตในคณะ ตั้งแต่การให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิตจัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบัน ที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าโดยการให้บริการทั้งหมดต้องให้ความสำคัญกับการบริการที่มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาในคณะ
2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงาน ทั้งเต็มเวลาและนอกเวลาแก่นักศึกษา
3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
4. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
5. นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา
6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพแก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 กิจกรรมนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คณะต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยคณะและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ ผู้เข้าร่วม จะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม โดยสอดคล้องกับ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ที่ประกอบด้วยมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรม จริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่คณะ สถาบัน และสภา/ องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และนำหลัก PDSA / PDCA (Plan, Do, Study/Check, Act) ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาอย่างยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของคณะโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ จัดทำแผนและการจัดกิจกรรม
2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ให้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ 5 ประการ ให้ครบถ้วน ประกอบด้วย
 - (1) คุณธรรม จริยธรรม
 - (2) ความรู้
 - (3) ทักษะทางปัญญา
 - (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
 - (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา
4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการมีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป
5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา
นักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัยมีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทาง การดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถ ดำเนินการได้ตามแผน ที่กำหนดไว้ ทาง การสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการ จัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของสถาบัน ให้กับบุคลากร ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่ อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึง ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากร การเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและ กำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัย หรือ งานสร้างสรรค์
2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการหรือห้องปฏิบัติงานสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัย หรือศูนย์เครื่องมือหรือศูนย์ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรือการผลิตงานสร้างสรรค์ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการ
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดง งานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
3. จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
4. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการ หรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัยมีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์ และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบัน และที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตาม สภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่คณะได้รับจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันยังเป็นตัวบ่งชี้ ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ โดยเฉพาะคณะที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

1. เกณฑ์เฉพาะคณะกลุ่ม ข และ ค2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

2. เกณฑ์เฉพาะคณะกลุ่ม ค1 และ ง จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = 220,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = 180,000 บาทขึ้นไปต่อคน

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน
ที่กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = 100,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอก
สถาบันต่อจำนวน อาจารย์ประจำและนักวิจัย

$$\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะ

คะแนนที่ได้ในระดับคณะ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะ

หมายเหตุ

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยให้นับตามปีการศึกษาและนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวม ผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญาเงินทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณหรือปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือ หลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณี ที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละคณะ
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญา รับทุนโดยอาจารย์ประจำหรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุน ที่ไม่ใช่พนักงานวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์
คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มี คุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในรายงาน สืบเนื่องจากการ ประชุมวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือ สิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่ หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและ นักวิจัยเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 เกณฑ์แบ่งกลุ่มตามสาขาวิชา ดังนี้

1. เกณฑ์เฉพาะคณะ กลุ่ม ข และ ค2

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 30 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

2. เกณฑ์เฉพาะคณะกลุ่ม ค1 และ ง

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย
ที่กำหนดไว้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและ
นักวิจัยตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย}} \times 5$$

ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศ ให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.60	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ใน ฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การ พิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอ สภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปและแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏ ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏ ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดสิทธิบัตร ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการ แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้วการตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัด และในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทางหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชนและสังคมโดยกว้างรูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากร ของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะ นำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษา และเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม
ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คณะควรคำนึงถึงกระบวนการ ในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ประจำปีทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่คณะจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผน เพื่อพัฒนาการเรียน การสอนแก่นักศึกษาให้มีประสบการณ์จากสภาพจริงและนำมาใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการบริการวิชาการประจำปีที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และกำหนด ตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จในระดับแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมและเสนอกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณาอนุมัติ
2. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมตามแผน มีการจัดทำแผนการใช้ประโยชน์จากการบริการวิชาการ เพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนานักศึกษา ชุมชน หรือสังคม
3. โครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 อย่างน้อยต้องมีโครงการที่บริการแบบให้เปล่า
4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ของแผนและโครงการบริการวิชาการแก่สังคมในข้อ 1 และนำเสนอ กรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินตามข้อ 4 มาปรับปรุงแผนหรือพัฒนาการให้บริการวิชาการสังคม
6. คณะมีส่วนร่วมในการบริการวิชาการแก่สังคมในระดับสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการ เข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิต บัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและ วัฒนธรรมส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการการทำงาน บำรุงศิลปะ และ วัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญา ท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบัน อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. จัดทำแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. ประเมินความสำเร็จตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3-4 ข้อ	5 ข้อ	6-7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการ กำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ
กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับการณ์ประกันคุณภาพหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของคณะเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ
คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลักสูตร สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องดำเนินงาน ผ่านคณะ ดังนั้น คณะต้องมีการพัฒนาแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการทำงานของคณะ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบันตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและ การประกันคุณภาพ การศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

1. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT โดยเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ของคณะและสอดคล้อง กับวิสัยทัศน์ของคณะ สถาบัน รวมทั้งสอดคล้องกับกลุ่มสถาบันและเอกลักษณ์ของคณะและพัฒนาไปสู่แผน กลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของ แผนกลยุทธ์และเสนอผู้บริหารระดับสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ

2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วยต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วน ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อวิเคราะห์ ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน

3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจาก ปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะและ ให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม

4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน

5. ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และ แหล่งเรียนรู้อื่นๆ ตามประเด็นความรู้ อย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย จัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากร สายวิชาการและ สายสนับสนุน

7. ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามระบบและกลไกที่เหมาะสมและสอดคล้อง กับพันธกิจและพัฒนาการของคณะที่ได้ปรับให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการ บริหารงานคณะตามปกติที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ระบบกำกับกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

อธิบายตัวบ่งชี้

บทบาทหน้าที่ของคณะในการกำกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการ ตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกในการกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร
2. มีคณะกรรมการกำกับ ติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผล การติดตามให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณาทุกภาคการศึกษา
3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรให้เกิดผลตามองค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตร
4. มีการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกำหนดเวลาทุกหลักสูตร และรายงานผลการประเมินให้กรรมการประจำคณะเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากกรรมการประจำคณะมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 กำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

บทที่ 4

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

บทที่ 4

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร (สกอ.เดิม)

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพการดำเนินงาน และการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุด ซึ่งควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ซึ่งมีหลักการ ดังต่อไปนี้

1) การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร เป็นการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาว่า หลักสูตรได้ดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยให้พิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การกำกับมาตรฐาน บัณฑิต นักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

2) ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับตัวบ่งชี้การดำเนินการ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตร ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่ง สกอ. ได้กำหนดแนวทางการเผยแพร่หลักสูตรไว้ในประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

3) ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร เป็นข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และตัวบ่งชี้เชิงปริมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่เน้นกระบวนการ จะประเมินในลักษณะของพิชญพิจารณา (peer review) ซึ่งจะมีรายละเอียดของคำถามที่จะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ประเมิน เพื่อให้สามารถนำไปพิจารณาตามบริบทของสถาบันได้และได้กำหนดแนวทางในการให้คะแนนในแต่ละระดับสำหรับผู้ประเมินและผู้รับการประเมินได้ใช้ในการพิจารณา

4) สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร โดยมีการดำเนินงานได้ตามมาตรฐานเทียบเคียงกับมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งนี้ ทุกระบบต้องได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบันและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้มีการจัดส่งผลการประเมินพร้อมข้อมูลพื้นฐานให้กับสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะตัวอย่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ หลักสูตร ที่เทียบเคียงได้ เช่น ผลการประเมินหลักสูตรของ AUN QA ผลการประเมินหลักสูตรวิชาชีพที่ได้รับ การรับรองจากองค์การวิชาชีพระดับนานาชาติ เช่น AACSB (สำหรับหลักสูตรทางด้าน บริหารธุรกิจ) ABET (สำหรับหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์) และหลักสูตรที่ได้รับการตรวจประเมินเป็นประจำและผ่านการรับรองโดยสภาวิชาชีพ

กรอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพหลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
1. การกำกับมาตรฐาน	1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรที่กำหนด โดย สกอ.	- ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2548 ปริญญาตรี เกณฑ์ 3 ข้อ บัณฑิตศึกษา เกณฑ์ 11 ข้อ - ผลการบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2558 ปริญญาตรี เกณฑ์ 5 ข้อ บัณฑิตศึกษา เกณฑ์ 10 ข้อ
	2. บัณฑิต	
2. บัณฑิต	2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (โดยผู้ใช้บัณฑิต/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
	2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา	- ผลบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ - ผลงานของนักศึกษาปริญญาโท/เอก ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่
3. นักศึกษา	3.1 การรับนักศึกษา	- การรับนักศึกษา - การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา
	3.2 การส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษา	- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี - การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
	3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา	- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา - อัตราการสำเร็จการศึกษา - ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา
4. อาจารย์	4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์	- การรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร - การบริหารอาจารย์ - การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์
	4.2 คุณภาพอาจารย์	- ร้อยละอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก - ร้อยละอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ - ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ - จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอก ที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
	4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์	- อัตราการคงอยู่ของอาจารย์ - ความพึงพอใจของอาจารย์
5. หลักสูตรการเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	5.1 สาระของรายวิชาใน หลักสูตร	- หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนา หลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร - การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้า ในศาสตร์สาขานั้นๆ

องค์ประกอบ ในการประกันคุณภาพ หลักสูตร	ตัวบ่งชี้	อธิบายกระบวนการหรือแสดง ผลการดำเนินงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
		- การพิจารณาอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.2 การวางระบบผู้สอนและ กระบวนการจัดการเรียนการสอน	- การพิจารณากำหนดผู้สอน - การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 และมคอ.4 - การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา - การกำกับกระบวนการเรียนการสอน - การจัดการเรียนการสอนที่มีการฝึกปฏิบัติในระดับปริญญาตรี - การบูรณาการพันธกิจต่างๆ กับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี - การช่วยเหลือ กำกับ ติดตาม ในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระและการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.3 การประเมินผู้เรียน	- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ - การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา - การกำกับประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7) - การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษา
	5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของ อาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ - จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการ เรียนการสอน - กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา และอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่หลักสำคัญประการหนึ่งคือการพิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษา ได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและได้ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับต่างๆ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะ และมาตรฐานการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุง ต้องใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และ พ.ศ.2558 เป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรดังกล่าว

ในการควบคุมกำกับมาตรฐานจะพิจารณาจากการบริหารจัดการหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และ 2558 ตามที่ได้ประกาศใช้ในขณะนั้น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าว โดยหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้ เมื่อ พ.ศ. 2548 ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 3 ข้อ และระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณา ตามเกณฑ์ 11 ข้อ สำหรับหลักสูตรที่เป็นไปเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ได้ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. 2558 นั้น ในระดับปริญญาตรีจะพิจารณาตามเกณฑ์ 5 ข้อ และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะพิจารณาตามเกณฑ์ 10 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตร ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คน และเป็นอาจารย์ประจำ เกินกว่า 1 หลักสูตร ไม่ได้ และประจำ หลักสูตร ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา ตามหลักสูตรนั้น	ไม่น้อยกว่า 5 คน และเป็นอาจารย์ประจำ เกินกว่า 1 หลักสูตร ไม่ได้ และประจำ หลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	<p>บันทึกข้อความที่ ศธ 0506(2)/ว569 ลงวันที่ 18 เม.ย. 2549 กำหนดว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำสามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) ได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว • อาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในระดับปริญญาเอกหรือปริญญาโทในสาขาวิชาเดียวกันได้อีก 1 หลักสูตร <p>บันทึกข้อความที่ ศธ 0506(4)/ว254 ลงวันที่ 11 มี.ค. 2557 กำหนดว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> • กรณีหลักสูตรปริญญาตรีที่มีแขนงวิชา/กลุ่มวิชาชีพ กำหนดให้ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ให้ครบทุกแขนงวิชา/กลุ่มวิชาของหลักสูตร โดยมีคุณวุฒิคอบคลุมแขนงวิชา/กลุ่มวิชาที่เปิดสอน
2. คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	คุณวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรง หรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน อย่างน้อย 2 คน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
3. คุณสมบัติ ของ อาจารย์ ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร		คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน จำนวน อย่างน้อย 3 คน	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวน อย่างน้อย 3 คน	
4. คุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอน		<ol style="list-style-type: none"> 1. อาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก สถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาโท หรือดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ ส่วนหนึ่งของการ ศึกษาเพื่อรับปริญญา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก สถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ 3. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ ส่วนหนึ่งของการ ศึกษาเพื่อรับปริญญา 	หลักสูตรปริญญาโท ตามบันทึกข้อความที่ ศธ 0506(4)/ว867 ลงวันที่ 18 ก.ค. 2555 กำหนดว่า ให้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก เป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรระดับปริญญาโทได้ แม้จะยังไม่มีผลงานวิจัย หลังจากสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่เริ่มสอน จะต้อง มีผลงานวิจัยจึงจะสามารถเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอก และเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกได้

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
<p>5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ</p>		<p>1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิ ปริญาเอกหรือ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ</p> <p>2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา</p>	<p>1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิ ปริญาเอกหรือ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ</p> <p>2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา</p>	<p>การพิจารณากรณีอาจารย์เกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ ดังนี้</p> <p>1) หลักสูตรสามารถจ้างอาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ซึ่งเกษียณอายุงานหรือลาออกจากราชการ กลับเข้ามาทำงานแบบเต็มเวลา หรือบางเวลาได้โดยใช้ระบบการจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย คือมีสัญญาจ้าง ที่ให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือนและมีการกำหนดภาระงานไว้อย่างชัดเจน อาจารย์ดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอนได้</p> <p>2) “อาจารย์เกษียณอายุงาน” สามารถปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักได้ต่อไปจนนักศึกษาสำเร็จการศึกษา หากนักศึกษาได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ก่อนการเกษียณอายุ</p>
<p>6. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม(ถ้ามี)</p>		<p>1. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิ ปริญาเอกหรือ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ</p> <p>2. มีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา</p>	<p>1. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิ ปริญาเอกหรือ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ</p> <p>2. มีประสบการณ์ ในการทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา</p>	<p>แนวทางบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 7.6 ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอย่างดี ซึ่งอาจเป็นบุคลากรที่ไม่อยู่ในสายวิชาการ หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน โดยไม่ต้องพิจารณาด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นบุคลากรประจำในสถาบันเท่านั้น ส่วนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจเป็นบุคลากรประจำในสถาบันหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก สถาบันที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงในสาขาวิชานั้นๆ เป็นที่ ยอมรับในระดับหน่วยงานหรือระดับกระทรวงหรือวงการศึกษาชี่พด้านนั้นเทียบได้ ไม่ต่ำกว่าระดับ 9 ขึ้นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด</p> <p>ในกรณีหลักสูตรปริญญาเอกไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ ผู้สอบวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน ที่ได้รับคุณวุฒิปริญญาเอก หรือไม่เป็น ผู้ดำรง</p>

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
				ตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในสาขาวิชาที่เปิด สอน สถาบันอุดมศึกษา อาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านแทนเป็นกรณีๆ ไป โดยความเห็นชอบของสภาสถาบันอุดมศึกษาและต้องแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้รับทราบการแต่งตั้งนั้นด้วย
7. คุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์		1. อาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก สถาบันที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก หรือ เทียบเท่า หรือ ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ใน สาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ ใน การทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วน หนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา	1. อาจารย์ประจำและ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก สถาบันที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก หรือ เทียบเท่า หรือ ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ใน สาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ ใน การทำวิจัยที่ไม่ใช่ส่วน หนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญา	
8. การตีพิมพ์ เผยแพร่ผลงาน ของ ผู้สำเร็จ การศึกษา		(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็นรายงาน สืบเนื่องฉบับเต็มในการ ประชุมทางวิชาการ (proceedings) หรือ วารสาร หรือสิ่งพิมพ์ วิชาการ ซึ่งอยู่ใน	วารสารหรือสิ่งพิมพ์ วิชาการที่มีกรรมการ ภายนอกมาร่วม กลั่นกรอง (peer review) ซึ่งอยู่ใน รูปแบบเอกสาร หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	วิทยานิพนธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร สามารถทดแทนการตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการได้ โดยพิจารณา จากปี ที่ได้รับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร ไม่ใช่ปีที่ขอจด

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
		รูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์		
9. ภาระงาน อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา		<p>วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน</p> <p>การค้นคว้าอิสระ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 15 คน</p> <p>หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภท ให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน</p>	วิทยานิพนธ์ อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน	- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ข้อ 10 กำหนดว่า อาจารย์ประจำ 1 คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาได้ไม่เกิน 5 คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า 5 คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถาบันอุดมศึกษานั้น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 10 คน เพื่อสนับสนุนนักวิจัยที่มีศักยภาพสูงที่มีความพร้อมทางด้านทุนวิจัยและเครื่องมือวิจัย รวมทั้งผู้ดำเนินโครงการวิจัยขนาดใหญ่อย่างต่อเนื่องในการผลิตผลงาน
10. อาจารย์ ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ การค้นคว้าอิสระ ในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงาน วิจัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ		ควรมีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	ควรมีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	เป็นเจตนาธรรมที่ประสงค์ให้มีการพัฒนางานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์การประเมิน	ตรี	โท	เอก	หมายเหตุ
11. การปรับปรุงหลักสูตรตาม รอบระยะเวลา ที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/ สถาบัน เพื่อให้ หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6) หมายเหตุ สำหรับหลักสูตร 5 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 7 หรือหลักสูตร 6 ปี ประกาศใช้ในปีที่ 8)	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/ สถาบัน เพื่อให้ หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)		
รวม	เกณฑ์ 3 ข้อ	เกณฑ์ 11 ข้อ	เกณฑ์ 11 ข้อ	

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 หากมีการ ประกาศใช้เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องใหม่ เกณฑ์การประเมินตามตัวบ่งชี้นี้จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานใหม่ฉบับที่ประกาศใช้ล่าสุด

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารการจัดการหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

1) หลักสูตรระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน	คุณลักษณะหลักสูตร	
	ประเภทวิชาการ	ประเภทวิชาชีพ / ปฏิบัติการ
1. จำนวนอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	
2. คุณสมบัติ อาจารย์ผู้รับผิดชอบ หลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือ สัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน 2 ใน 5 คน ต้องมีประสบการณ์ ในด้านการ ปฏิบัติการ
3. คุณสมบัติ อาจารย์ประจำ หลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ไม่จำกัดจำนวนและประจำได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตร	
4. คุณสมบัติ อาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชา ที่สอน - หากเป็นอาจารย์ผู้สอนก่อนเกณฑ์นี้ประกาศใช้ อนุมัติคุณวุฒิระดับปริญญาตรีได้ • อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาโท หรือคุณวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และ - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น 	
10. การปรับปรุง หลักสูตรตามรอบ ระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ	เกณฑ์ 5 ข้อ

2) หลักสูตรระดับปริญญาโทและเอก

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
1. จำนวนอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- ไม่น้อยกว่า 3 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	
2. คุณสมบัติอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	- คุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย	- คุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง
	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชา ที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชา ที่สอน - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำ เป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและมีผลงาน ทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมี อาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
5. คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	- เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือ ชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสำหรับสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ	
	- เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน	

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	- มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย	- มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
6. คุณสมบัติของ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	
	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์ กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบ ของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ 	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรง หรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือ การค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ
7. คุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอบ วิทยานิพนธ์	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตร และ ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 3 คน ประธานผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องไม่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรือที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม 	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตร และ ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกไม่น้อยกว่า 5 คน ประธานผู้สอบ วิทยานิพนธ์ต้อง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก
	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำหลักสูตร - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำหลักสูตร - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าและ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือ สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติ ซึ่งตรง หรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรง หรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
	- หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรง หรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ	- หากไม่มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ตามที่กำหนดจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรง หรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือ การค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบของสภาสถาบันและแจ้ง กกอ. ทราบ
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ ผลงานของผู้สำเร็จ การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> • แผน ก1 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มี คุณภาพตามประกาศของ กกอ.	<ul style="list-style-type: none"> • แบบ 1 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มี คุณภาพตามประกาศของ กกอ. อย่างน้อย 2 เรื่อง
	<ul style="list-style-type: none"> • แผน ก2 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มี คุณภาพตามประกาศของ กกอ. หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ โดยบทความที่ นำเสนอได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจาก การประชุมทางวิชาการ (Proceeding)	<ul style="list-style-type: none"> • แบบ 2 - ต้องได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มี คุณภาพตามประกาศของ กกอ.
	<ul style="list-style-type: none"> • แผน ข - รายงานการค้นคว้าหรือส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระต้องได้รับ การเผยแพร่ใน ลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้	
9. ภาระงาน อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และ การค้นคว้าอิสระ ใน ระดับบัณฑิตศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> • วิทยานิพนธ์ - อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คนต่อนักศึกษา 5 คน • การค้นคว้าอิสระ - อาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอก 1 คนต่อนักศึกษา 15 คน <ul style="list-style-type: none"> • หากอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกและมีตำแหน่งทางวิชาการ หรือปริญญาโทและมีตำแหน่งทางวิชาการระดับ รองศาสตราจารย์ขึ้นไป 1 คนต่อนักศึกษา 10 คน - หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คนเทียบเท่ากับนักศึกษาค้นคว้าอิสระ 3 คน 	
10. การปรับปรุง หลักสูตรตามรอบ ระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 10 ข้อ	เกณฑ์ 10 ข้อ

3) หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
1. จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่น้อยกว่า 5 คน และ - เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้ และ - ประจําหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น
2. คุณสมบัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
3. คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย 	<ul style="list-style-type: none"> - คุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป - มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย
4. คุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง 	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์ประจำ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - ต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย 1 รายการในรอบ 5 ปีย้อนหลัง

เกณฑ์การประเมิน	หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา	
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไม่น้อยกว่า 6 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำ เป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น 	<ul style="list-style-type: none"> • อาจารย์พิเศษ - คุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า - มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน ไม่น้อยกว่า 4 ปี - ทั้งนี้ มีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ 50 ของรายวิชา โดยมีอาจารย์ประจำ เป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น
10. การปรับปรุง หลักสูตรตามรอบ ระยะเวลาที่กำหนด	- ต้องไม่เกิน 5 ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ 5 ปี	
รวม	เกณฑ์ 5 ข้อ	เกณฑ์ 5 ข้อ

เกณฑ์การประเมินดังกล่าวเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ. 2558 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กำหนดไว้เป็น “ผ่าน” และ “ไม่ผ่าน” หากไม่ผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ถือว่า หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน และผลเป็น “ไม่ผ่าน” (คะแนนเป็น ศูนย์)

หลักฐานเอกสารที่ต้องการนอกเหนือจากเอกสารประกอบแต่ละรายตัวบ่งชี้

1. เอกสารหลักสูตรฉบับที่ สกอ. ประทับตรารับทราบ
2. หนังสือนำที่ สกอ. แจงรับทราบหลักสูตร (ถ้ามี)
3. กรณีหลักสูตรยังไม่ได้แจ้งการรับทราบ ให้มีหนังสือนำส่ง สกอ.หรือหนังสือส่งคืนจาก สกอ. และรายงานการประชุมสภาที่อนุมัติ / ให้ความเห็นชอบหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด บัณฑิตระดับอุดมศึกษาจะต้อง เป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึก และความรับผิดชอบ ในฐานะพลเมืองและพลโลก มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานในการกำกับและส่งเสริม การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดทำมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมาย การจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตออกมาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร คุณภาพบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรจะสะท้อนไปที่คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ การมีงานทำ และคุณภาพผลงานวิจัยของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษานั้นๆ คุณภาพบัณฑิตจะพิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การได้งานทำหรือผลงานวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา

- ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบ

จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

หมายเหตุ :

- ในกรณีหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ครบรอบ สถาบันอุดมศึกษาต้องประเมินตัวบ่งชี้ 2.1 ด้วย แม้ว่าหลักสูตรนั้นจะยังไม่ครบรอบการปรับปรุงก็ตาม โดยนำผลการดำเนินงานของหลักสูตรในรอบที่ผ่านมา ใช้ประกอบการประเมิน
- กรณีบัณฑิตที่มีอาชีพอิสระ ไม่ต้องเอามานับในการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
- ในกรณีบัณฑิตหลักสูตรนานาชาติ เป็นนักศึกษาต่างชาติประมาณ 90% การประเมินบัณฑิต อาจไม่ถึงร้อยละ 20 เนื่องจากเดินทางกลับประเทศไปแล้ว สามารถอนุโลมให้ใช้บัณฑิตที่เป็นนักศึกษาชาวไทยเป็นฐานในการคิด เช่น มีนักศึกษาต่างชาติ 90 คน มีนักศึกษาไทย 10 คน ให้ประเมินโดยคิดจากนักศึกษาไทยจำนวน 10 คนเป็นฐานที่ 100 %

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาตรี) ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นการนับการมีงานทำนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของ ผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่ หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปีเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณค่าร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ :

- จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
- กรณีหลักสูตรใหม่ ไม่ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 2.1 และ 2.2 เนื่องจากไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา สำหรับหลักสูตรปรับปรุงที่มีนักศึกษาเรียนอยู่ต้องประเมินตัวบ่งชี้ที่ 2.1 และ 2.2 ด้วยเนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาโท) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้าคิดอย่างเป็นระบบวิจัย เพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้ อย่างเป็น ระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงาน ของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา ตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{40} \times 5$$

หมายเหตุ :

- การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมิได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.10	<ul style="list-style-type: none"> บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.20	<ul style="list-style-type: none"> บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	<ul style="list-style-type: none"> บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปและแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	<ul style="list-style-type: none"> บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	<ul style="list-style-type: none"> บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	<ul style="list-style-type: none"> บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบ เอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ

1. ผลงานวิจัยที่มีคือนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้วสามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
2. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ ในปีการประเมินนั้นๆ
3. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 (ปริญญาเอก) ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นการศึกษาในระดับสูงจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ วิจัย เพื่อหาประเด็นความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นประโยชน์ ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพของผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาเป็นคะแนนระหว่าง 0-5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษาตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =
$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ต่อผู้สำเร็จการศึกษา}}{80} \times 5$$

หมายเหตุ :

- การนับการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา นับ ณ วันที่ได้รับการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติมิได้นับจากวันที่ได้รับการตอบรับ (Accepted)

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	<ul style="list-style-type: none"> บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ
0.40	<ul style="list-style-type: none"> บทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือ ในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	<ul style="list-style-type: none"> บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	<ul style="list-style-type: none"> บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับ การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็น ประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	<ul style="list-style-type: none"> บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสาร ทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบ เอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

หมายเหตุ :

1. ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้วสามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์
2. ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาให้นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปีการ ประเมิมนั้นๆ
3. ในกรณีที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาไม่พิจารณาตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง คือ นักศึกษา ระบบประกันคุณภาพ นักศึกษา ต้องให้ความสำคัญกับการรับหรือคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร ซึ่งต้องเป็นระบบที่สามารถ คัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและความพร้อมในการเรียนในหลักสูตรจนสำเร็จการศึกษา และการส่งเสริม พัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมทางการเรียน และมีกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษามี ความรู้ความสามารถตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิต ศึกษามีทักษะการวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ได้

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ (1) กลุ่มวิชาหลัก (core subjects) (2) กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) (3) กลุ่มทักษะการเรียนรู้และ นวัตกรรม (learning and innovation skills) และ (4) กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (information, media and technology skills)

ทักษะสำคัญที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมาก คือ

1. กลุ่มทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ (1) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) (2) นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ (innovation and creativity) (3) การสื่อสารและ ความร่วมมือกัน (communication and collaboration)
2. กลุ่มทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (information, media and technology skills) ประกอบด้วย การรู้สารสนเทศ (information literacy) การรู้สื่อ (media literacy) และการรู้ ICT (ICT literacy)
3. กลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ (life and career skills) ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและ ยืดหยุ่น (adaptability and flexibility) ความคิดริเริ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (initiative and self-direction) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและข้ามวัฒนธรรม (social and cross-cultural interaction) ความ รับผิดชอบ และความสามารถผลิตผลงาน (accountability and productivity) ความเป็นผู้นำและรับผิดชอบต่อสังคม (leadership and social responsibility)

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบด้านนักศึกษา เริ่มดำเนินการตั้งแต่ระบบการรับนักศึกษา การส่งเสริม และพัฒนานักศึกษา และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาภายใต้การดำเนินการดังกล่าวให้พิจารณา จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การรับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณสมบัติของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในหลักสูตรเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จแต่ละหลักสูตร จะมีแนวคิดปรัชญาในการออกแบบหลักสูตร ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกต้องมีความโปร่งใส ชัดเจนและสอดคล้องกับคุณสมบัติของนักศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร มีเครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกข้อมูล หรือ วิธีการคัดเลือกนักศึกษาให้ได้นักศึกษาที่มีความพร้อมทางปัญญา สุขภาพกายและจิต ความมุ่งมั่นที่จะเรียนและมีเวลาเรียนเพียงพอเพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การรับนักศึกษา
- การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใดให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้นักศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไก ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไก ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ • มีการประเมินจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่ การปฏิบัติ/ปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบ กลไก ไปสู่ การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมี หลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผล อธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติ ที่ได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ในช่วงปีแรกของการศึกษา ต้องมีกลไกในการพัฒนาความรู้พื้นฐานหรือการเตรียมความพร้อมทางการเรียนแก่นักศึกษา เพื่อให้มีความสามารถในการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีความสุข อัตราการลาออกกลางคันน้อย ในระหว่างการศึกษามีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่างๆ กิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดีที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีการวางระบบการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ(ระดับปริญญาตรี โท เอก) ระบบการ ป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนักศึกษา เพื่อให้สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลา ที่หลักสูตรกำหนด รวมทั้งการส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิชาการของนักศึกษา การสร้างโอกาสการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ได้มาตรฐานสากล

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวแก่นักศึกษาปริญญาตรี
- การควบคุมดูแลการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แก่นักศึกษิตศึกษา
- การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงาน ทั้งหมด ที่ทำให้ได้นักศึกษาเรียนอย่างมีความสุขและมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไก ไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ ประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบ กลไกไปสู่ การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ จากผล การประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบ กลไกไปสู่ การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผล การประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจ ประเมิน สามารถให้เหตุผล อธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติ ที่ดีชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพควรทำให้นักศึกษามีความพร้อมทางการเรียนมีอัตราการคงอยู่ของนักศึกษาในหลักสูตรสูง อัตราการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรสูง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหลักสูตรและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่
- การสำเร็จการศึกษา
- ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

หมายเหตุ :

- การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการที่ดำเนินการให้กับนักศึกษาตามกิจกรรมในตัวบ่งชี้ 3.1 และ 3.2
- อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา คิดจากจำนวนนักศึกษาที่เข้าในแต่ละรุ่น ลบด้วยจำนวนนักศึกษาที่ออกทุกกรณีนับถึงสิ้นปีการศึกษาที่ประเมิน ยกเว้น การเสียชีวิต การย้ายสถานที่ทำงานของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละของจำนวนที่รับเข้าในแต่ละรุ่นที่มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาแล้ว
- การคิดร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ยังคงอยู่ของแต่ละรุ่น

ตัวอย่างการคำนวณหลักสูตร 4 ปี

ปีการศึกษา	จำนวนรับเข้า ①	จำนวนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ②			จำนวนที่ลาออก และคัดชื่อออกสะสมจนถึง สิ้นปีการศึกษา 2558 ③
		2556	2557	2558	
2553		x			
2554			x		
2555				x	

$$\text{อัตราการสำเร็จการศึกษา} = \frac{\text{②}}{\text{①}} \times 100$$

$$\text{อัตราการคงอยู่} = \frac{\text{①} - \text{③}}{\text{①}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ 	<ul style="list-style-type: none"> มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ มีแนวโน้มการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่น เทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นใน สถาบันกลุ่มเดียวกัน โดยมี หลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยัน และกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายว่า เป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

อาจารย์เป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญของการผลิตบัณฑิต ผู้เกี่ยวข้องต้องมีการออกแบบระบบประกัน การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพเหมาะสม มีคุณสมบัติสอดคล้องกับสภาพบริบท ปรชญา วิสัยทัศน์ของสถาบันและของหลักสูตร และมีการส่งเสริมให้อาจารย์มีความรักในองค์กรและ การปฏิบัติงานตามวิชาชีพผู้บริหารต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาวและกิจกรรม การดำเนินงาน ตลอดจนการกำกับดูแลและการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ การวางระบบประกันคุณภาพอาจารย์ เป็นการ ดำเนินงานเพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นด้วยการวางแผนและการลงทุน งบประมาณและทรัพยากรเพื่อให้อัตรากำลังอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร มีจำนวนอาจารย์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาของหลักสูตร และมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับ การผลิตบัณฑิต อันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทาง วิชาการอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบด้านอาจารย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่การบริหารและพัฒนาอาจารย์ คุณภาพอาจารย์ และ ผลลัพธ์ที่เกิดกับอาจารย์ ให้พิจารณาจากตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

- ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์
- ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์
- ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริหารและพัฒนาอาจารย์ เริ่มต้นตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ ต้องกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติอาจารย์ที่สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบัน และของหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกอาจารย์ที่เหมาะสม โปร่งใส นอกจากนี้ต้องมีระบบการบริหารอาจารย์ โดยการกำหนดนโยบาย แผนระยะยาว เพื่อให้ได้อาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ มีการวางแผนและการลงทุนงบประมาณและทรัพยากรและกิจกรรมการดำเนินงานตลอดจนการกำกับดูแล และการพัฒนาคุณภาพอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ระบบการบริหารอาจารย์
- ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมด ที่ทำให้หลักสูตรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมทั้งในด้านวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของอาจารย์เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผล การประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่ การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผล การประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมี หลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจ ประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติ ที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 คุณภาพอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ต้องทำให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยทำให้อาจารย์มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางสาขาวิชาที่เปิดให้บริการและมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับการผลิตบัณฑิตอันสะท้อนจากวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และความก้าวหน้าในการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นในการพิจารณาตัวบ่งชี้นี้จะประกอบด้วย

- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัย เพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น หลักสูตรจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตรนั้นๆ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{อาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายใน รอบปี การศึกษานั้น ทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนน ระหว่าง 0-5

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{อาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติผลงาน ได้รับการจดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตรหรือเป็นผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์การระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว รวมทั้งงานสร้างสรรค์ต่างๆ โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

หลักสูตรระดับปริญญาตรี ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 20 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาโท ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

หลักสูตรระดับปริญญาเอก ค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรตามสูตร

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

กำหนดระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับชาติ
0.40	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ ระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศ ให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ ผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร
0.60	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2
0.80	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1
1.00	<ul style="list-style-type: none"> บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร ผลงานวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ ผลงานค้นพบพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถ อยู่ใน รูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพ
0.20	งานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ Online
0.40	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน
0.60	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.80	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน/นานาชาติ

ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิงในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

หลักสูตรในระดับปริญญาเอกถือได้ว่าเป็นหลักสูตรสูงสุดของสถาบันการศึกษาเป็นหลักสูตรที่สำคัญ และเน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อหลักสูตรนั้นๆ

บทความวิจัยและบทความทางวิชาการหรือ Review Article ของอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิง ย่อมแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกมีความสามารถ ในการทำวิจัยมี ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติในฐานข้อมูล TCI และ Scopus และบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการอ้างอิง แสดงให้เห็นว่ามี การนำไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานในการพัฒนางานวิจัยใหม่ๆ ให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น จำนวนบทความของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ได้รับการอ้างอิงมากย่อมแสดง ให้เห็นว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นผู้ที่มีผลงานและได้รับการยอมรับในวงวิชาการนั้นๆ

การคำนวณตัวบ่งชี้นี้ ให้เปรียบเทียบจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป รวมทั้ง การอ้างอิงตนเอง ที่เป็นผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาเอกนั้นโดยนำเสนอในรูปสัดส่วน ทั้งนี้ พิจารณาผลการดำเนินงาน 5 ปีย้อนหลังตามปีปฏิทิน ซึ่งนับรวมปีที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร
ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 2.5 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็น
คะแนนเต็ม 5 = 3.0 ขึ้นไป

กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

อัตราส่วน จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้ เป็น
คะแนนเต็ม 5 = 0.25 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}$$

2. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร}}{\text{อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวอย่างการหาอัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร

ถ้าอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาเอกของหลักสูตรหนึ่งในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมีจำนวน 5 คน โดยอาจารย์ทั้ง 5 คนมีผลงานตีพิมพ์บทความวิจัยหรือ Review article ในฐานข้อมูล TCI และ Scopus ในปี พ.ศ. 2553-2557 (ค.ศ. 2010-2014) ซึ่งดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของหลักสูตรใน พ.ศ. 2557 (ประเมินในปี ค.ศ. 2014) เป็นดังนี้

- จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ของอาจารย์ ทั้ง 5 คนในฐานข้อมูล Scopus ระหว่าง ค.ศ. 2010-2014 เท่ากับ 15 บทความ และจำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลของ TCI เท่ากับ 5 บทความ
- ในจำนวนนี้มีบทความ 8 บทความ ในฐานข้อมูล Scopus ที่ได้รับการอ้างอิง อย่างน้อย 1 ครั้ง และมีบทความ 2 บทความที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูล TCI ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง

ดังนั้น อัตราส่วนจำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงต่อจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร =

$$\frac{\text{จำนวนบทความที่ได้รับการอ้างอิงอย่างน้อย 1 ครั้ง}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรทั้งหมด}} = \frac{8 + 2}{5} = \frac{10}{5} = 2.0$$

$$\text{นำมาคำนวณคะแนน} = \frac{2.0}{2.5} \times 5 = 4.0 \text{ คะแนน}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผลที่เกิดกับอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการประกันคุณภาพ ต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังอาจารย์ที่มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าในหลักสูตร อัตราคงอยู่ของอาจารย์สูง และอาจารย์มีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตร

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในประเด็นต่อไปนี้

- การคงอยู่ของอาจารย์
- ความพึงพอใจของอาจารย์

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีการรายงานผลการดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการรายงานผลการดำเนินงานในบางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในบางเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่องตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้ม การดำเนินงาน ที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> • มีการรายงานผลการดำเนินงานครบทุกเรื่อง ตามคำอธิบายในตัวบ่งชี้ • มีแนวโน้มผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นในทุกเรื่อง • มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นเทียบเคียงกับหลักสูตรนั้นในสถาบันกลุ่มเดียวกันโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผลอธิบายว่า เป็นผลการดำเนินงานที่โดดเด่นอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการควบคุมกำกับการบริหารจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรควรมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ 3 ด้านที่สำคัญ คือ (1) สารระของรายวิชาในหลักสูตร (2) การวางระบบผู้สอน และกระบวนการเรียนการสอน (3) การประเมินผู้เรียน ระบบประกันคุณภาพในการดำเนินการหลักสูตรประกอบด้วย หลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ตัวบ่งชี้ในการประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดรายวิชาที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย ก้าวทันความก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมทั้งการวางระบบผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญประสบการณ์และมีคุณสมบัติเหมาะสมในการพัฒนานักศึกษาให้เต็มศักยภาพ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญและส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การประกันคุณภาพหลักสูตรในองค์ประกอบนี้พิจารณาได้จากตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

- ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สารระของรายวิชาในหลักสูตร
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 สารระของรายวิชาในหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

แม้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดให้บริการต้องผ่านการรับทราบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปี แต่ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการออกแบบหลักสูตรควบคุม กำกับ การจัดการรายวิชาต่างๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัยก้าวหน้าทางวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มีการบริหารจัดการ การเปิดรายวิชาต่างๆ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกที่เน้นกับนักศึกษาเป็นสำคัญ โดยสนองความต้องการ ของนักศึกษาและตลาดแรงงาน สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องเน้น การพัฒนาทักษะด้านการวิจัย และการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงาน อย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร
- การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้นๆ

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่าอยู่ในระดับคะแนนใดให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงาน ทั้งหมดที่ทำให้หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการ ของประเทศ

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิด ในการ กำกับ ติดตาม และ ปรับปรุง • ไม่มีข้อมูล หลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำ ระบบกลไก ไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำ ระบบ กลไก ไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน • มีการประเมิน กระบวนการ • ไม่มีการ ปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำ ระบบ กลไก ไปสู่การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน • มีการประเมิน กระบวนการ • มีการ ปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ จากผลการ ประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบ กลไกไปสู่ การ ปฏิบัติ/ ดำเนินงาน • มีการประเมิน กระบวนการ • มีการปรับปรุง/ พัฒนา กระบวนการ จากผล การ ประเมิน • มีผลจากการ ปรับปรุงเห็น ชัดเจนเป็น รูปธรรม • มีผลจากการ ปรับปรุงเห็น ชัดเจนเป็น รูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบ กลไก ไปสู่ การปฏิบัติ/ ดำเนินงาน • มีการประเมิน กระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนา กระบวนการจากผล การประเมิน • มีผลจากการปรับปรุง เห็นชัดเจนเป็น รูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมี หลักฐานเชิง ประจักษ์ ยืนยันและ กรรมการผู้ตรวจ ประเมิน สามารถให้ เหตุผล อธิบาย การ เป็นแนวปฏิบัติ ที่ได้ ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

หลักสูตรต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบผู้สอนในแต่ละรายวิชาโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนและเป็นความรู้ที่ทันสมัยของอาจารย์ที่มอบหมายให้สอนในวิชานั้นๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ประสบการณ์และได้รับการพัฒนาความสามารถจากผู้รู้จริง สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์ การกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่เหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระและลักษณะของนักศึกษาให้นักศึกษาได้รับโอกาสและการพัฒนาตนเองเต็มตามศักยภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การค้นคว้า อิสระต้องสามารถให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทำวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ การสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนสำหรับยุคศตวรรษที่ 21 ต้องเน้นการพัฒนาให้นักศึกษาให้มีความรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรที่กำหนดและได้รับการพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ คุณธรรมจริยธรรม ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทักษะทางภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทักษะการทำงานแบบมีส่วนร่วมความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการดูแลสุขภาพ ฯลฯ การเรียนการสอนสมัยใหม่ต้องใช้สื่อเทคโนโลยีและทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและในสถานที่ใดก็ได้ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้ สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเทคนิคการสอนจะเน้นการวิจัยเป็นฐานการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นต้น

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานในอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การกำหนดผู้สอน
- การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ.3 และ มคอ.4) และการจัดการเรียนการสอน
- การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การบริการวิชาการทางสังคมและการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- การควบคุมหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์
- การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์
- การช่วยเหลือ กำกับ ติดตามในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ และการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญก่อให้เกิดผลการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมาย

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีระบบ ไม่มีกลไก ไม่มีแนวคิดในการกำกับ ติดตามและปรับปรุง ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> มีระบบ มีกลไก ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> มีระบบ มีกลไก มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน มีการประเมินกระบวนการ ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> มีระบบ มีกลไก มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน มีการประเมินกระบวนการ มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> มีระบบ มีกลไก มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน มีการประเมินกระบวนการ มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผล การประเมิน มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> มีระบบ มีกลไก มีการนำระบบกลไกไปสู่ การปฏิบัติ/ดำเนินงาน มีการประเมินกระบวนการ มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผล การประเมิน มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมี หลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผล อธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติ ที่ดีได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 การประเมินผู้เรียน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การประเมินนักศึกษามีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ การประเมินผลนักศึกษาเพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา (assessment for learning) การประเมินที่ทำให้นักศึกษาสามารถประเมินตนเองเป็น และมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเองใหม่จนเกิดการเรียนรู้ (assessment as learning) และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่แสดงผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร (assessment of learning) การประเมินส่วนใหญ่จะใช้เพื่อจุดมุ่งหมายประการหลัง คือ เน้นการได้ข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาการจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้มีการประเมิน เพื่อจุดมุ่งหมายสองประการแรกด้วย ทั้งนี้ ความเหมาะสมของระบบประเมินต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์การประเมิน วิธีการประเมิน เครื่องมือประเมินที่มีคุณภาพและวิธีการให้เกรดที่สะท้อนผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีการกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) มีการใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายให้ผลการประเมินที่สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงานในโลกแห่งความเป็นจริง (real world) และมีวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่ทำให้นักศึกษาสามารถแก้ไขจุดอ่อนหรือเสริมจุดแข็งของตนเองได้ให้ผลการประเมินที่สะท้อนระดับความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการวางระบบประเมินวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระที่มีคุณภาพด้วย

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
- การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7)
- การประเมินวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของ ผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนสภาพจริงด้วยวิธีการหรือเครื่องมือประเมินที่เชื่อถือได้ ให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนต่อ

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่ การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผล การประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบ กลไก ไปสู่ การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผล การประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดี โดยมี หลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมิน สามารถให้เหตุผล อธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติ ที่ได้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของหลักสูตร หมายถึง ร้อยละของผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 ที่หลักสูตรแต่ละหลักสูตรดำเนินงานได้ในแต่ละปีการศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปีในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7)

เกณฑ์การประเมิน

มีการดำเนินงานน้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนน เท่ากับ 0
มีการดำเนินงานร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 3.50
มีการดำเนินงานร้อยละ 80.01-89.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.00
มีการดำเนินงานร้อยละ 90.00-94.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.50
มีการดำเนินงานร้อยละ 95.00-99.99 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปีมีค่าคะแนนเท่ากับ 4.75
มีการดำเนินงานร้อยละ 100 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี มีค่าคะแนนเท่ากับ 5

หมายเหตุ :

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2558 ได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพิ่มเติมไว้ ดังนี้

ข้อ 2 ระบุว่า “กรณีที่สถาบันอุดมศึกษาจะจัดทำรายละเอียดของรายวิชา รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) รายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) และรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรในลักษณะอื่น สถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการจัดทำระบบเก็บข้อมูลรายละเอียดตามแนวทางของ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7 โดยสามารถปรับเปลี่ยนหัวข้อรายละเอียดให้เหมาะสมกับบริบทเฉพาะของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของการจัดทำ มคอ.3 มคอ.4 มคอ.5 มคอ.6 และ มคอ.7”

ข้อ 3 ระบุว่า “ให้ถือว่าตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ จำนวน 12 ตัวบ่งชี้ เป็นเพียงแนวทางเท่านั้น โดยสถาบันอุดมศึกษาสามารถกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิได้เอง ซึ่งแต่ละหลักสูตรมีอิสระในการกำหนดตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตาม ประเมิน และรายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปีทีระบุไว้ในหมวด 1-6 ของแต่ละหลักสูตร ตามบริบทและวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบหรืออนุมัติจากสภาสถาบันอุดมศึกษาในระหว่างที่สถาบันอุดมศึกษายังไม่สามารถเสนอขอปรับตัวบ่งชี้ใหม่ได้แล้วเสร็จให้ใช้ตัวบ่งชี้เดิมก่อนได้หรือหากหลักสูตรใดมีความประสงค์กำหนดตัวบ่งชี้แบบเดิมก็สามารถกระทำได้กรณีหลักสูตรมีการปรับตัวบ่งชี้ใหม่ให้นำเสนอสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป”

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการดำเนินการบริหารหลักสูตร จะต้องมีปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ สิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการ เทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ wifi และอื่นๆ รวมทั้งการบำรุงรักษาที่ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาร่วมกับผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

องค์ประกอบด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้จะพิจารณาได้จาก

ตัวบ่งชี้ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนมีหลายประการ ได้แก่ ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ที่พักของนักศึกษา ฯลฯ และความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด หนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ สิ่งสนับสนุนเหล่านี้ต้องมีปริมาณ เพียงพอ และมีคุณภาพพร้อมใช้งาน ทันสมัย โดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมิน ความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์

ในการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ ให้อธิบายกระบวนการหรือแสดงผลการดำเนินงานอย่างน้อยให้ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยมีส่วนร่วมของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
- จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน
- กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในการประเมินเพื่อให้ทราบว่ายู่ในระดับคะแนนใด ให้พิจารณาในภาพรวมของผลการดำเนินงานทั้งหมดที่สะท้อนการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน และส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เกณฑ์การประเมิน

0	1	2	3	4	5
<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีระบบ • ไม่มีกลไก • ไม่มีแนวคิดในการกำกับติดตามและปรับปรุง • ไม่มีข้อมูลหลักฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • ไม่มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • ไม่มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการ 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการ • มีการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> • มีระบบ มีกลไก • มีการนำระบบกลไกไปสู่การปฏิบัติ/ดำเนินงาน • มีการประเมินกระบวนการจากผลการประเมิน • มีผลจากการปรับปรุงเห็นชัดเจนเป็นรูปธรรม • มีแนวทางปฏิบัติที่ดีโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ยืนยันและกรรมการผู้ตรวจประเมินสามารถให้เหตุผลอธิบาย การเป็นแนวปฏิบัติ ที่ได้ชัดเจน

บทที่ 5

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สายสนับสนุน

บทที่ 5 ตัวบ่งชี้หน่วยงานสนับสนุน

ในบทนี้เป็นรายละเอียดตัวบ่งชี้ของหน่วยงานสนับสนุน ซึ่งเป็นภารกิจหลักที่ทุกหน่วยงานจะต้องดำเนินการเริ่มตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงานตามแผน การบริหารงบประมาณ การบริหารความเสี่ยง การพัฒนาหน่วยงาน การประเมินความพึงพอใจของการให้บริการ ตลอดจนระบบประกันคุณภาพ ที่มุ่งสะท้อนกระบวนการและผลของการดำเนินงานของหน่วยงานในภารกิจหลักที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งออกเป็น 7 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้	ชนิดตัวบ่งชี้
ตัวบ่งชี้ที่ 1 กระบวนการพัฒนาแผน	กระบวนการ
ตัวบ่งชี้ที่ 2 การบริหารความเสี่ยง	กระบวนการ
ตัวบ่งชี้ที่ 3 การพัฒนาหน่วยงานสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้	กระบวนการ
ตัวบ่งชี้ที่ 4 ระบบการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน	กระบวนการ
ตัวบ่งชี้ที่ 5 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน	ผลผลิต/ผลลัพธ์
ตัวบ่งชี้ที่ 6 ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนเข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	ผลผลิต/ผลลัพธ์
ตัวบ่งชี้ที่ 7 ผลประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของหน่วยงาน	ผลผลิต/ผลลัพธ์

ตัวบ่งชี้ที่ 1 กระบวนการพัฒนาแผน

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดทำแผนพัฒนาของหน่วยงานสนับสนุนวิชาการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน กำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามพันธกิจของหน่วยงานสนับสนุนวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการวิเคราะห์ SWOT เพื่อพิจารณาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม ตามบริบทและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง โดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารวมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และนำมาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการประจำปี แผนกลยุทธ์ทางการเงิน และถ่ายทอดสู่การปฏิบัติ โดยมีการควบคุม กำกับติดตาม และรายงานผลการดำเนินงานตามแผนดังกล่าวเพื่อพัฒนาหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. พัฒนาแผนยุทธศาสตร์พัฒนาหน่วยงานจากการวิเคราะห์ SWOT ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารวมของมหาวิทยาลัยฯ และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงิน
2. มีกระบวนการแปลงแผนยุทธศาสตร์ตามข้อ 1 เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีและแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามพันธกิจของหน่วยงาน
3. มีการถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์พัฒนาสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดผู้รับผิดชอบตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายเพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปี
4. มีกระบวนการติดตามและการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา
5. มีการสรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนที่กำหนด
6. เสนอรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา
7. นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ไปใช้ในการทบทวนแผนในปีต่อไป

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	การดำเนินการ 2 - 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การบริหารความเสี่ยง

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ระบบบริหารความเสี่ยงเป็นการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่เป็นสาเหตุของความสูญเสียทั้งในรูปตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน ดังนั้นเพื่อให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่าง ๆ มีความพร้อมใช้งาน การปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ตามบริบทและสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของหน่วยงาน ตัวอย่างเช่น

- ความเสี่ยงด้านแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน
- ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
- ความเสี่ยงด้านทรัพยากร
- ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน
- ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล
- ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
- ความเสี่ยงด้านอื่นๆ ตามบริบทและสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน

2. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 1

3. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูงและสูงมาก โดยดำเนินการตามแผนกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงและเสนอผลการดำเนินการต่อผู้บริหารของหน่วยงาน

4. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

5. มีการนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	การดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การพัฒนาหน่วยงานสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้โดยรวบรวมนองค์ความรู้ที่มีอยู่ในหน่วยงานซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบัน ประกอบด้วย การระบุมหาความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในหน่วยงาน การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาและครอบคลุมพันธกิจของหน่วยงาน
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้ และทักษะอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจของหน่วยงานอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ใน ตัวบุคคล และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge)
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบัน หรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4 ระบบการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานสนับสนุนในปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมุ่งเน้นการพัฒนาโดยยึดหลักสมรรถนะ (Competency) และการพัฒนาขีดความสามารถ (Capability) เพื่อให้บุคลากรซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญเป็นผู้ปฏิบัติงานที่ทรงความรู้ (Knowledge Worker) สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง สามารถพัฒนางานในหน้าที่อย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ โดยการพัฒนาที่เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีแผนการบริหารและแผนการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลจุดแข็งจุดอ่อนด้านบุคลากรและความต้องการของบุคลากร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์และสมรรถนะหลักหรือวัฒนธรรมองค์กรของหน่วยงานและครอบคลุมการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
2. มีการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญกำลังใจให้บุคลากรสายสนับสนุนเพื่อให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้บุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณบุคลากรสายสนับสนุนและดูแลควบคุมให้บุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและแผนการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 - 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน
ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต/ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มุ่งประเมินการให้โอกาสในการเรียนรู้เพิ่มเติมแก่บุคลากร ให้มีโอกาสได้รับการพัฒนาที่เป็นธรรม และเป็นการประเมินระบบการบริหารงานที่เป็นธรรมของผู้บริหาร ในการเปิดโอกาสให้บุคลากร (นอกเหนือจากบุคลากรสายวิชาการ) ได้มีโอกาสในการพัฒนาตนเอง เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานด้วยการเข้าร่วมการฝึกอบรม/ประชุม/สัมมนาวิชาการหรือวิชาชีพ และการดูงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ทั้งที่มีค่าใช้จ่ายและไม่มีค่าใช้จ่าย

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้ เป็นคะแนนระหว่าง 0-5 กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

วิธีการคำนวณ :

1. คำนวณร้อยละของจำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะวิชาชีพฯ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้}}{\text{จำนวนบุคลากรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ค่าร้อยละของจำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้}}{80} \times 5$$

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

1. จำนวนบุคลากรทั้งหมด หมายถึง บุคลากรสายสนับสนุนทั้งหมดที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้นๆ ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป
2. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้ หมายถึง บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้ โดยเข้าร่วมอบรม/ประชุม/สัมมนา/ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศในปีการศึกษานั้น
3. ไม่นับซ้ำแม้ว่าบุคลากรคนนั้นจะได้รับการพัฒนาหลายครั้งในปีการศึกษานั้นก็ตาม
4. สามารถนับรวมการฝึกอบรม ประชุม สัมมนาวิชาการหรือวิชาชีพที่จัดโดยหน่วยงานของตนเอง
5. การอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะจะต้องเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนเข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต/ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์การประเมิน :

โดยการแปลงค่าร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้ เป็นคะแนนระหว่าง 0-5 กำหนดให้ เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100 ขึ้นไป

วิธีการคำนวณ :

1. คำนวณร้อยละของจำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม}}{\text{จำนวนบุคลากรทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ค่าร้อยละของจำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม}}{100} \times 5$$

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

1. จำนวนบุคลากรทั้งหมด หมายถึง บุคลากรสายสนับสนุนทั้งหมดที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้นๆ ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป

2. จำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย โดยไม่นับซ้ำแม้ว่าบุคลากรคนนั้นจะเข้าร่วมกิจกรรมฯ หลายครั้งในปีการศึกษานั้นก็ตาม

**ตัวบ่งชี้ที่ 7 ผลประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของหน่วยงาน
ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต/ผลลัพธ์**

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การให้บริการแก่นักศึกษา บุคลากร บุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นการตอบสนองและแสดงความรับผิดชอบต่อหน่วยงาน ซึ่งถือเป็นบทบาทของหน่วยงานตามหลักการสากล การตอบสนองดังกล่าวจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สามารถสะท้อนได้จากความพึงพอใจของผู้รับบริการ

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของหน่วยงาน (คะแนนเต็ม 5)

ตัวอย่าง กำหนดร้อยละ 100 เป็น 5 คะแนน ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 75.51

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{75.51}{100} \times 5 = 3.78$$

หมายเหตุ :

ข้อมูลจากการประเมิน/สำรวจ จากผู้รับบริการ เช่น บุคลากรภายใน บุคคลภายนอก หน่วยงานผู้บังคับบัญชา นักศึกษา ผู้ปกครอง บุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย ศิษย์เก่า บริษัท/ห้างร้าน ชุมชนรอบข้าง เป็นต้น

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพภายใน

หน่วยงานต้องวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้เหมาะสมกับบริบทและวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน และสอดคล้องกับมหาวิทยาลัย โดยต้องพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนด และมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

การวางระบบการประกันคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยหน่วยงานต้องควบคุมให้มีการดำเนินงานตามระบบคุณภาพที่กำหนด และมีการตรวจสอบระบบคุณภาพเป็นระยะ ๆ โดยมีกลไกการดำเนินงานอย่างชัดเจน เช่น มีผู้รับผิดชอบ/ผู้บริหาร/ผู้เกี่ยวข้อง/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วม เมื่อครบหนึ่งปี การศึกษาก็ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพดังกล่าว เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในปีถัดไป

มหาวิทยาลัยกำหนดให้หน่วยงานสายสนับสนุนดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น

การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สำหรับหน่วยงานสายสนับสนุน มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 7 ตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่

- ตัวบ่งชี้ที่ 1 กระบวนการพัฒนาแผน
- ตัวบ่งชี้ที่ 2 การบริหารความเสี่ยง
- ตัวบ่งชี้ที่ 3 การพัฒนาหน่วยงานสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 4 ระบบการพัฒนาศักยภาพสายสนับสนุน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน
- ตัวบ่งชี้ที่ 6 ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนเข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- ตัวบ่งชี้ที่ 7 ผลประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของหน่วยงาน

การกำหนดตัวบ่งชี้

การกำหนดตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนนให้ถือว่าได้ 0 คะแนน

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน 5 ไว้เท่ากับ 100

การสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พิจารณาดังนี้

$$\text{คะแนนรวมเฉลี่ยทุกตัวบ่งชี้} = \frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ทั้งหมด}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมด}}$$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า :

คะแนน	ผลการประเมิน
0.00 - 1.50	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
1.51 - 2.50	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
2.51 - 3.50	การดำเนินงานระดับพอใช้
3.51 - 4.50	การดำเนินงานระดับดี
4.51 - 5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก

ตัวอย่างเช่น

หน่วยงานมีจำนวนตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการ จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ และมีคะแนนรวมของทุกตัวบ่งชี้เท่ากับ 30

$$\begin{aligned} \text{คะแนนเฉลี่ย} &= \frac{30}{7} \\ &= 4.29 \text{ การดำเนินงานอยู่ในระดับดี} \end{aligned}$$

บทที่ 6

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน (พื้นที่)

บทที่ 6

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน (สกอ.เดิม)(พื้นที่)

ระดับสถาบัน(พื้นที่) การจัดการศึกษาในแต่ละพื้นที่เพื่อให้ได้คุณภาพในทุกมิติ ให้ใช้เกณฑ์การประเมินระดับสถาบัน สกอ.(เดิม) ไปพรากก่อน ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร ระดับคณะ และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการ ในระดับสถาบัน จำนวนรวม 13 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบในการประกันคุณภาพสถาบัน	ตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
1. การผลิตบัณฑิต	1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินของทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ
	1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
	1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
	1.4 การบริการนัศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	1.5 กิจกรรมนัศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
2. การวิจัย	2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนา งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะและหน่วยงานวิจัย
	2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะและหน่วยงานวิจัย
3. การบริการวิชาการ	3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
4. การทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	
5. การบริหารจัดการ	5.1 การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับ ติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
	5.2 ผลการบริหารงานของคณะ	คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับ คณะทุกคณะ
	5.3 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตร และคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าว จึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตร

โดยรวม ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรในสถาบัน ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตร ที่สถาบันรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ :

หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรอง ตามระบบนั้นๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิ

ปริญญาเอก ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความทุ่มเททางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัย เพื่อการติดตาม ความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจ หรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายใน รอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งปีปฏิบัติงานจริง และลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวน อาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้ง การแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0-5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค2

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

2. เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ค1 และ ง

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาอย่างครบถ้วนตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์ยืม การศึกษา แหล่งทุน การศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษา และศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในสถาบัน

2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลา และ นอกเวลาแก่นักศึกษา

3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา

4. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

5. นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา

6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรม จริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของสถาบันโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม
2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้ดำเนินกิจกรรมในประเภทต่อไปนี้ให้ครบถ้วน
 - กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน
 - กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสิ่งแวดล้อม
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการมีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป
5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตาม ทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทาง การดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่ กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของสถาบัน ให้กับบุคลากรส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึง ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจ แก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือหน่วยวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือศูนย์เครื่องมือหรือ ศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การ จัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
3. จัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
4. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการ หรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัยมีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์ และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ บ่งชี้ นำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบัน และที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน (เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน) ของทุกคณะและหน่วยงานวิจัยในสถาบัน

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของผลการประเมินเงินสนับสนุนงานวิจัยของทุกคณะและหน่วยงานวิจัย}}{\text{จำนวนคณะและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดของสถาบัน}}$$

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทางวิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการจดอนุสิทธิบัตร หรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานที่ทำร่วมกับอุตสาหกรรมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิดดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบันเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของทุกคณะและหน่วยงานวิจัยในสถาบัน

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการของทุกคณะและหน่วยงานวิจัย}}{\text{จำนวนคณะและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดในสถาบัน}}$$

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคม โดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากร ของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงาน วิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้ สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะ นำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษา และเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายนำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่สถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนหรือสังคมโดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการและนำมาจัดทำเป็นแผนการใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยมีความร่วมมือ ระหว่างคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
2. จัดทำแผนบริการวิชาการโดยมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 1
3. ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็งที่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน
4. ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
5. สถาบันสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชนหรือองค์กร เป้าหมาย
6. ทุกคณะมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนบริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบันตามข้อ 2 โดยมีจำนวนอาจารย์เข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์ทั้งหมดของสถาบัน ทั้งนี้ต้องมีอาจารย์มาจากทุกคณะ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3-4 ข้อ	5 ข้อ	6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละสถาบันและมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ ศิลปะและวัฒนธรรมส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้างและการบริหารจัดการการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบัน อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. จัดทำแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ของแผน รวมทั้ง จัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. ประเมินความสำเร็จของตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3-4 ข้อ	5 ข้อ	6-7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของสถาบันเพื่อกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน
และเอกลักษณ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลักสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบัน ตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุน การดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

1. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของสถาบัน และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมาย ของแผนกลยุทธ์
2. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วย ต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการ ผลิตบัณฑิต และโอกาสในการแข่งขัน
3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจาก ปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันและ ให้ระดับความเสี่ยงลดลงจากเดิม
4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน
5. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ
6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและแผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและ สายสนับสนุน
7. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบันมีการดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพภายในตามระบบและกลไกที่สถาบันกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบ คุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะจะสามารถสะท้อนได้ว่าในแต่ละสถาบันได้มีการกำกับ ติดตาม สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้ง มีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจ การบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของทุกคณะ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของทุกคณะ}}{\text{จำนวนคณะทั้งหมดในสถาบัน}}$$

หมายเหตุ :

คณะที่ได้ดำเนินการตามระบบคุณภาพระบบอื่นๆ ที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ และมีการประเมินตามระบบดังกล่าว ไม่ต้องนำคะแนนผลการประเมินของ คณะนั้น มาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับการณ์ประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันมีหน้าที่กำกับการณ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรและคณะ โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะให้เป็นไปตามองค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผล การติดตามให้กรรมการระดับสถาบันเพื่อพิจารณา
3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรและคณะ ให้เกิดผลตามองค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
4. นำผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรและทุกคณะที่ผ่านการพิจารณาของกรรมการระดับสถาบันเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณา
5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันมาปรับปรุงหลักสูตรและการดำเนินงานของคณะให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3-4 ข้อ	5 ข้อ	6 ข้อ

บทที่ 7

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

บทที่ 7

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สถาบันการศึกษาทุกสถาบันต้องวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของตนเองให้เหมาะสม กับบริบทและวิสัยทัศน์ของสถาบัน โดยต้องพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติด้วย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนดและมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือ เอกลักษณ์ของสถาบัน การวางระบบการประกันคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้น ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังกล่าวอย่างน้อยต้องครอบคลุมระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยสถาบันต้องควบคุมให้มี การดำเนินงานตามระบบคุณภาพที่กำหนดและมีการตรวจสอบระบบคุณภาพเป็นระยะๆ โดยที่มีกลไก การดำเนินงานอย่างชัดเจน เช่น มีผู้รับผิดชอบ / ผู้บริหาร / ผู้เกี่ยวข้อง / ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วม เมื่อครบ หนึ่งปีการศึกษาถ้าต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพดังกล่าว เพื่อนำไปปรับปรุง พัฒนาในปีถัดไป โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้า ของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้ สถานศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น เป็นไปในทิศทางเดียวกับการประเมินเพื่อการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ตามที่ประกาศไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ ได้กำหนดให้รายงาน การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (IQA ระดับหลักสูตร) และรายงานผลการดำเนินการ ของหลักสูตร (มคอ.7) เป็นรายงานฉบับเดียวกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำรายงานของสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาและสามารถรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ระดับสถาบัน และระบบการประกันคุณภาพ RMUTL QA ที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร และเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

1. ระดับสถาบัน RMUTL QA

การประเมินระดับสถาบัน จำนวน 18 ตัวชี้วัด เพื่อแสดงถึงผลการดำเนินงานที่มุ่งเป้าประสงค์ในการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จ ตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา และตอบสนองการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางสรุปผลการประเมินระดับสถาบัน

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้ (18 ตัวชี้วัด)	ระดับ/ คะแนน
1.คุณภาพบัณฑิต	1.1 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต (สกอ.)	
	1.2 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (สกอ.)	
	1.3 นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2)	
	1.4 รางวัลด้านผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2)	
	1.5 หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2)	
2.คุณภาพของผู้สอน	2.1 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (สกอ.)	
	2.2 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย (สกอ.)	
	2.3 บุคลากรสถาบันอุดมศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (กลุ่ม 2)	
3.การวิจัยและนวัตกรรม	3.1 ระบบนิเวศน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา (กลุ่ม 2)	
	3.2 งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา (กลุ่ม 2)	
	3.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (สกอ.)	
	3.4 การขึ้นทะเบียน อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา (สกอ.)	
4.การบริการวิชาการ	4.1 งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (กลุ่ม 2)	
	4.2 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา (กลุ่ม 2)	
5.การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.)	
	5.2 รางวัลที่ได้รับด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.)	
6.การบริหารจัดการ	6.1 การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)	
	6.2 การจัดอันดับมหาวิทยาลัยด้านนวัตกรรมในระดับนานาชาติ (Time Higher Education:THE)	

การแปลงระดับคะแนนในระดับมิติ

เพื่อให้การประเมินระดับสถาบันสะท้อนผลการดำเนินงานของการดำเนินงานใน 6 มิติ
ง่ายต่อการวิเคราะห์ผลเพื่อให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาในแต่ละมิติ
โดยแปลงผลจาก ระดับคะแนนเป็นร้อยละ

ตัวอย่าง

มิติคุณภาพที่ 1 คุณภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้	ระดับคะแนน(เต็ม5)
1.1	4.50
1.2	4
1.3	3
1.4	2
1.5	4
คะแนนเฉลี่ยในมิติ	$17.50/5=3.50$

คะแนนเฉลี่ยในมิติ ...3.50 คะแนน ...

*ทั้งนี้คะแนนเทียบ 5 คะแนน=ร้อยละ 100

แปลงผลเป็นร้อยละ

ร้อยละมิติคุณภาพที่ 1 คุณภาพบัณฑิต

$$\frac{3.50}{5} \times 100 = \text{ร้อยละ } 70$$

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับสถาบัน

มิติคุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	เฉลี่ย ร้อยละ	
						<=ร้อยละ 20 ต้องปรับปรุงเร่งด่วน ร้อยละ 20 <= ร้อยละ 40 ต้องปรับปรุง ร้อยละ 40 <= ร้อยละ 60 ปานกลาง ร้อยละ 60 <= ร้อยละ 80 ระดับดี ร้อยละ 80 <= ร้อยละ 100 ระดับดีมาก
1	5		1.5	1.1,1.2, 1.3,1.4		
2	3	2.1	2.3	2.2		
3	4	3.2,3.3	3.1	3.4		
4	2	4.1	4.2			
5	2		5.1	5.2		
6	2			6.1,6.2		
รวม	18	4	5	9		
ผลการประเมิน						

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา มิติที่ 1- มิติที่ 6

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

2. ระดับคณะ

การประเมินระดับคณะจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารคณะใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบ การบริหารจัดการของคณะด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนี้ มีการวิเคราะห์แยกเป็น ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารคณะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับคณะ

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนน เฉลี่ย	
						0.00-1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 การดำเนินการต้องปรับปรุง 2.51-3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51-4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51-5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	6	1.2, 1.3, 1.4	1.5, 1.6	1.1		
2	3	2.2	2.1	2.3		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.1	-		
5	2	-	5.1, 5.2	-		
รวม	13	4	7	2		
ผลการประเมิน						

*ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรทุกหลักสูตร

คณะควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบด้วยตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1-องค์ประกอบที่ 5

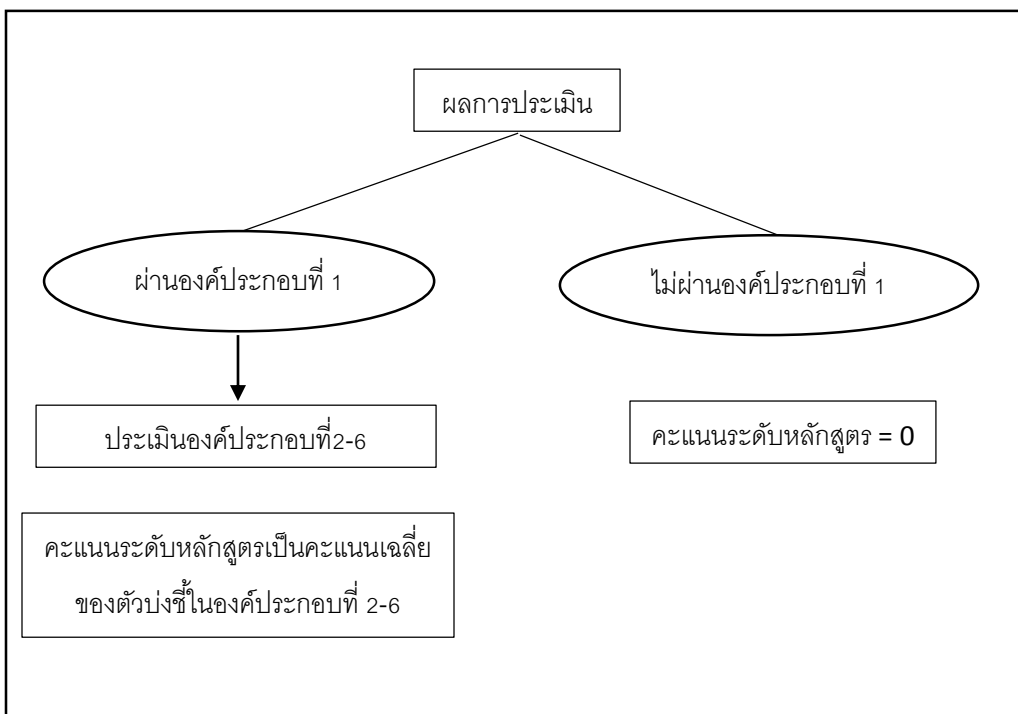
จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

3. ระดับหลักสูตร

มีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 6 องค์ประกอบ ได้แก่

- องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน
- องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต
- องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา
- องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์
- องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน
- องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐานเป็นองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มี 1 ตัวบ่งชี้ จำนวน เกณฑ์ขึ้นอยู่กับระดับปริญญา หากผลการดำเนินงานไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง ถือว่าหลักสูตรนั้น “ไม่ได้มาตรฐาน” และมีค่าคะแนนเป็น “ศูนย์” หากหลักสูตรนั้นมีผลการดำเนินงานผ่านทุกเกณฑ์ถือว่าเป็นไป ตามมาตรฐานที่กำหนด และจะมีการประเมินคะแนนคุณภาพของหลักสูตร ในองค์ประกอบที่ 2-6 ดังแสดงตามภาพต่อไปนี้

คะแนนรวมเฉลี่ย =

$$\frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ 13 ตัวบ่งชี้}}{13}$$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า

คะแนนระดับหลักสูตร = 0

หมายถึง หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน

คะแนนระดับหลักสูตร = 0.01 - 5.00

หมายถึง หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐาน

และมีระดับคุณภาพตามคะแนนที่ได้

ดังนี้

คะแนน 1	ระดับคุณภาพ
0.01-2.00	น้อย
2.01-3.00	ปานกลาง
3.01-4.00	ดี
4.01-5.00	ดีมาก

แม้ว่าหลักสูตรไม่ผ่านองค์ประกอบที่ 1 (การกำกับมาตรฐาน) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/ คณะ/สถาบัน ต้องประเมินตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบที่ 2 ถึงองค์ประกอบที่ 6 ด้วย เพื่อให้ทราบระดับการพัฒนาของหลักสูตรตนเอง โดยการวิเคราะห์ในรายละเอียดของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และรายองค์ประกอบ โดยไม่ต้อง รายงานระดับคะแนนเฉลี่ย เพื่อเป็นการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพในองค์ประกอบที่ 2 ถึง องค์ประกอบที่ 6 เกี่ยวกับจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรต่อไป แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร

องค์ประกอบ	คะแนนผ่าน	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลการประเมิน 0.01-2.00 ระดับคุณภาพน้อย 2.01-3.00 ระดับคุณภาพปานกลาง 3.01-4.00 ระดับคุณภาพดี 4.01-5.00 ระดับคุณภาพดีมาก
1	ไม่ผ่านการประเมิน						หลักสูตรไม่ได้มาตรฐาน
2	คะแนนเฉลี่ยของทุกตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบ 2-6	2	-	-	2.1, 2.2		
3		3	3.1, 3.2, 3.3	-	-		
4		3	4.1, 4.2, 4.3				
5		4	5.1	5.2, 5.3, 5.4			
6		1		6.1			
รวม			13	7	4	2	
ผลประเมิน							

หมายเหตุ : ในประเด็นตัวบ่งชี้ที่ 3.3 และ 4.3 เป็นผลลัพธ์ของกระบวนการย่อย ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 2-องค์ประกอบที่ 6

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.

4. ระดับหน่วยงานสนับสนุน

หน่วยงานต้องวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้เหมาะสมกับบริบทและวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน และสอดคล้องกับมหาวิทยาลัย โดยต้องพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนด และมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

การวางระบบการประกันคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยหน่วยงานต้องควบคุมให้มีการดำเนินงานตามระบบคุณภาพที่กำหนด และมีการตรวจสอบระบบคุณภาพเป็นระยะ ๆ โดยมีกลไกการดำเนินงานอย่างชัดเจน เช่น มีผู้รับผิดชอบ/ผู้บริหาร/ผู้เกี่ยวข้อง/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วม เมื่อครบหนึ่งปีการศึกษาก็ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพดังกล่าว เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในปีถัดไป

มหาวิทยาลัยกำหนดให้หน่วยงานสายสนับสนุนดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น

การสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน สำหรับหน่วยงานสนับสนุนมีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 7 ตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 1 กระบวนการพัฒนาแผน

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การบริหารความเสี่ยง

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การพัฒนาหน่วยงานสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 4 ระบบการพัฒนาศูนย์บุคลากรสายสนับสนุน

ตัวบ่งชี้ที่ 5 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพที่

สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 6 ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนเข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 7 ผลประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของหน่วยงาน

การกำหนดตัวบ่งชี้

การกำหนดตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนนให้ถือว่าได้ 0 คะแนน

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนน ระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน 5 ไร่เท่ากับ 100

การสรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พิจารณาดังนี้

$$\text{คะแนนรวมเฉลี่ยทุกตัวบ่งชี้} = \frac{\text{คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ทั้งหมด}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ทั้งหมด}}$$

ซึ่งการแปลผลจะเป็นการอธิบายว่า :

คะแนน	ผลการประเมิน
0.00 - 1.50	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
1.51 - 2.50	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
2.51 - 3.50	การดำเนินงานระดับพอใช้
3.51 - 4.50	การดำเนินงานระดับดี
4.51 - 5.00	การดำเนินงานระดับดีมาก

ตัวอย่างเช่น

หน่วยงานมีจำนวนตัวบ่งชี้ที่ดำเนินการ จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ และมีคะแนนรวมของทุกตัวบ่งชี้เท่ากับ 30

$$\begin{aligned} \text{คะแนนเฉลี่ย} &= \frac{30}{7} \\ &= 4.29 \text{ การดำเนินงานอยู่ในระดับดี} \end{aligned}$$

ตารางสรุปหน่วยงานสนับสนุน

ตัวบ่งชี้	คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 1 กระบวนการพัฒนาแผน	
ตัวบ่งชี้ที่ 2 การบริหารความเสี่ยง	
ตัวบ่งชี้ที่ 3 การพัฒนาหน่วยงานสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้	
ตัวบ่งชี้ที่ 4 ระบบการพัฒนาศูนย์กลางสายสนับสนุน	
ตัวบ่งชี้ที่ 5 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน	
ตัวบ่งชี้ที่ 6 ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนเข้าร่วมกิจกรรมด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	
ตัวบ่งชี้ที่ 7 ผลประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของหน่วยงาน	
คะแนนรวมของตัวบ่งชี้ทั้งหมด	

5. ระดับสถาบัน (พื้นที่)

การประเมินระดับสถาบัน(พื้นที่) จะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารสถาบันใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบ การบริหารจัดการของสถาบันด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละ พันธกิจ นอกจากนั้นมีการวิเคราะห์แยกเป็น ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารสถาบันได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนา ตามตารางต่อไปนี้

ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับสถาบัน

องค์ประกอบ คุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00-1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51-2.50 การดำเนินการต้องปรับปรุง 2.51-3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51-4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51-5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	5	1.2, 1.3,	1.4, 1.5	1.1		
2	3	2.2	2.1	2.3		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.1	-		
5	3	-	5.1, 5.3	5.2		
รวม	13	3	7	3		
ผลการประเมิน						

* ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับหลักสูตรของทุกหลักสูตร

* ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะทุกคณะ

สถาบันควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละ องค์ประกอบด้วย ตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา องค์ประกอบที่ 1-องค์ประกอบที่ 5

จุดเด่น

1.

2.

จุดที่ควรพัฒนา

บทที่ 8

ข้อมูลพื้นฐาน Common Data Set

บทที่ 8

ข้อมูลพื้นฐาน Common Data Set

รอบการเก็บข้อมูล

- ปีการศึกษา คือ ช่วงเดือน มิถุนายน - พฤษภาคม โดยประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประกาศเรื่อง การเปิด-ปิดภาคเรียน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
- ปีงบประมาณ คือ ช่วงเดือน ตุลาคม - กันยายน ของทุกปี
- ปีปฏิทิน คือ ช่วงเดือน มกราคม - ธันวาคม ของทุกปี

การแบ่งชุดข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set : CDS) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

- ชุดข้อมูลที่ 1 มิติคุณภาพ คุณภาพบัณฑิต
- ชุดข้อมูลที่ 2 มิติคุณภาพ คุณภาพของผู้สอน
- ชุดข้อมูลที่ 3 มิติคุณภาพ การวิจัยและนวัตกรรม
- ชุดข้อมูลที่ 4 มิติคุณภาพ การบริการวิชาการ
- ชุดข้อมูลที่ 5 มิติคุณภาพ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- ชุดข้อมูลที่ 6 มิติคุณภาพ การบริหารจัดการ

รายการข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) ที่หน่วยงานต้องรายงาน

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
1. คุณภาพบัณฑิต	1.1 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต (สกอ.) 1.2 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (สกอ.) 1.3 นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2) 1.4 รางวัลด้านผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2) 1.5 หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2)	1	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด (สกอ.)	ปีการศึกษา	1) เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนในปีการศึกษาที่ประเมินและมีนักศึกษาลงทะเบียนเรียน 2) เก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือนมิถุนายน		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		2	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน-ระดับปริญญาตรี (สกอ.)	ปีการศึกษา	1) เป็นข้อมูลนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษาที่ประเมิน 2) เก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือนมิถุนายน		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		3	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอน-ระดับปริญญาโท (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		4	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		5	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด-ระดับปริญญาตรี (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		6	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด-ระดับปริญญาโท (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		7	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ทั้งหมด (ยังไม่ปรับค่ามาเป็น ป.ตรี) (สกอ.)	ปีการศึกษา	สูตรการคำนวณจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ให้ศึกษาจากคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของ สกอ. พ.ศ. 2557		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		8	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES)-ระดับปริญญาตรี (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		9	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES)-ระดับปริญญาโท (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		10	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ทั้งหมด (เมื่อปรับค่ามาเป็น ป.ตรี) (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		11	สัดส่วนจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่อจำนวนอาจารย์ประจำตามเกณฑ์ (สกอ.)	ปีการศึกษา	ตามเกณฑ์ สกอ. ที่หน่วยงานเลือกใช้ในการประเมิน		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		12	จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		13	จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน-ระดับปริญญาตรี (สกอ.)	ปีการศึกษา	ข้อมูลจากผลการประเมินระดับหลักสูตร ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ของ สกอ.		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		14	จำนวนหลักสูตรที่ผ่านการกำกับมาตรฐาน-ระดับปริญญาโท (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		15	จำนวนหลักสูตรที่ไม่ผ่านการกำกับมาตรฐาน (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		16	จำนวนหลักสูตรที่ไม่ผ่านการกำกับมาตรฐาน-ระดับปริญญาตรี (สกอ.)	ปีการศึกษา	ข้อมูลจากผลการประเมินระดับหลักสูตร ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ของ สกอ.		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		17	จำนวนหลักสูตรที่ไม่ผ่านการกำกับมาตรฐาน-ระดับปริญญาโท (สกอ.)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		18	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี (สกอ.)(ตัวบ่งชี้1.5)	ปีการศึกษา			กองพัฒนานักศึกษา

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		19	ผลการประเมินคุณภาพการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แล่งงานทั้งเต็มเวลาและนอกเวลา แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.5)	ปีการศึกษา			กองพัฒนานักศึกษา
		20	ผลการประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.5)	ปีการศึกษา			กองพัฒนานักศึกษา
		21	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีทั้งหมดที่ตอบแบบสำรวจเรื่อง การมีงานทำ (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองพัฒนานักศึกษา
		22	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในปี การศึกษาที่ผ่านมา (สกอ.)	ปีการศึกษา	เป็นจำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในปีที่ผ่านมา (ปีการศึกษา ก่อนปีที่ประเมิน)		กองพัฒนานักศึกษา
		23	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองพัฒนานักศึกษา
		24	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ งานทำภายใน 1 ปี หลังสำเร็จ การศึกษา (ไม่รวมประกอบ อาชีพอิสระ) (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองพัฒนานักศึกษา
		25	จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ ประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จ การศึกษา (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองพัฒนานักศึกษา

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		26	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองพัฒนานักศึกษา
		27	เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือนของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ (ค่าเฉลี่ย) (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองพัฒนานักศึกษา
		28	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองพัฒนานักศึกษา
		29	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรีตามกรอบ TQF เฉลี่ย (สกอ.)	ปีการศึกษา	คะแนนระดับ 1 - 5		กองพัฒนานักศึกษา
		30	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด (รอบปีปัจจุบันที่ประเมิน) (สกอ.)	ปีการศึกษา	เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่ประเมิน		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		31	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด (รอบปีปัจจุบันที่ประเมิน) (สกอ.)	ปีการศึกษา	เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่ประเมิน		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		32	จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษาที่เป็นผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		33	จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		34	นักศึกษา/บัณฑิตที่ได้รางวัลผู้ประกอบการใหม่ (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		35	ผลงานที่ได้รับรางวัลจากองค์กรภายนอก (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สถาบันถ่ายทอดฯ
		36	ผลงานที่ได้รับรางวัลจากเครือข่ายองค์กรภายในประเทศ (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สถาบันถ่ายทอดฯ
		37	ผลงานที่ได้รับรางวัลจากองค์กรระดับชาติ (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สถาบันถ่ายทอดฯ
		38	ผลงานที่ได้รับรางวัลจากองค์กรระดับนานาชาติ (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สถาบันถ่ายทอดฯ
		39	ผู้สำเร็จการศึกษาที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		40	จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา	หลักสูตรโปรแกรมเฉพาะที่มีปริญญาและไม่มีปริญญา ที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		41	จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมทั้งหมด มีปริญญาและไม่มีปริญญา (Degree and Non-degree program) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา	หลักสูตรมีปริญญาและไม่มีปริญญา (Degree and Non-degree program) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		42	ระบบและกลไกการบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.4)	ปีการศึกษา	1) จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในสถาบัน 2) มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แลผลงานทั้งเต็มเวลา และ นอกเวลาแก่นักศึกษา		กองพัฒนานักศึกษา

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					3) จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา 4) ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5 5) นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา 6) ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า		
		43	การจัดกิจกรรมนักศึกษา ระดับปริญญาตรี (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.5)	ปีการศึกษา	1) จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของสถาบันโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม 2) ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้ดำเนินกิจกรรมในประเภทต่อไปนี้ให้ครบถ้วน <ul style="list-style-type: none"> ● กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน ● กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ ● กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีแกวดล้อม ● กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ● กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม 3) จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา 4) ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการมีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผล การประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป 5) ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา 6) นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา		กองพัฒนานักศึกษา

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		44	นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ (Student and Graduate Entrepreneur)	ปีการศึกษา	ระดับ 1 จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษา ที่เป็นผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 5 ระดับ 2 จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษา ที่เป็นผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 10 ระดับ 3 จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษา ที่เป็นผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 20 ระดับ 4 จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษา ที่เป็นผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30 ระดับ 5 จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษา ที่เป็นผู้ประกอบการไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		45	รางวัลด้านผู้ประกอบการ (Startup Awards)	ปีการศึกษา	ระดับ 1 รางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 5 ระดับ 2 รางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 10 ระดับ 3 รางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 20 ระดับ 4 รางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30 ระดับ 5 รางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ
		46	หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Technological/Innovation-Driven Entrepreneurial Education)	ปีการศึกษา	ระดับ 1 จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5 ระดับ 2 จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10 ระดับ 3 จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20 ระดับ 4 จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30 ระดับ 5 จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะ ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set							
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล		
2. คุณภาพของผู้สอน	2.1 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (สกอ.)	47	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ (นับเต็มคน) (สกอ.)	ปีการศึกษา	1) นับจำนวนอาจารย์เต็มจำนวนคน		กองบริหารงานบุคคล		
	2.2 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย (สกอ.)				2) นับเฉพาะบุคลากรสายวิชาการ ประเภทข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย				
	2.3 บุคลากรสถาบันอุดมศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (กลุ่ม 2)				3) ไม่นับรวมบุคลากร ลูกจ้างชั่วคราว และผู้มีความรู้ความสามารถชาวต่างประเทศเก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือนมิถุนายน				
					1) การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้พิจารณาเกณฑ์อายุงานของสกอ. คือ ให้นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานน้อยกว่า 6 เดือน / มากกว่า 6 เดือนแต่ไม่ถึง 9 เดือน นับ 0.5 คน / ตั้งแต่ 9 เดือนขึ้นไป นับ 1 คน				กองบริหารงานบุคคล
					2) นับเฉพาะบุคลากรสายวิชาการ ประเภทข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย				
	3) ไม่นับรวมบุคลากร ลูกจ้างชั่วคราว และผู้มีความรู้ความสามารถชาวต่างประเทศเก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือนมิถุนายน		กองบริหารงานบุคคล						
	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ไม่นับผู้ลาศึกษาต่อ) (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.2, 1.3, 2.2, 2.3)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล				
	จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.4, 2.2)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล				
	จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.4, 2.2)	ปีการศึกษา		1) นับจำนวนอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อเต็มคน 2) นับอาจารย์ที่มีการลาศึกษาต่อในปีการศึกษาที่ประเมิน ถึงแม้จะครบกำหนดและกลับมาปฏิบัติงานแล้ว 3) นับเฉพาะบุคลากรสายวิชาการประเภทข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย 4) ไม่นับรวมบุคลากร ลูกจ้างชั่วคราว และผู้มีความรู้ความสามารถชาวต่างประเทศเก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือนมิถุนายน		กองบริหารงานบุคคล			
	จำนวนอาจารย์ที่เป็นลูกจ้างชั่วคราว และอาจารย์ชาวต่างประเทศ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.4)	ปีการศึกษา		1) การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้พิจารณาเกณฑ์อายุงานของสกอ. คือ ให้นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานน้อยกว่า 6 เดือน มากกว่า 6 เดือนแต่ไม่ถึง 9 เดือน นับ 0.5 คน ตั้งแต่ 9 เดือนขึ้นไป นับ 1 คน		กองบริหารงานบุคคล			

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					2) นับเฉพาะลูกจ้างชั่วคราว และอาจารย์ผู้มีความรู้ความสามารถชาวต่างประเทศ เก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือน มิถุนายน		
		52	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาตรี (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		53	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาโท (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		54	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด วุฒิปริญญาเอก (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.2)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		55	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ที่ไม่มีตำแหน่งวิชาการ (ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์) (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		56	จำนวนอาจารย์ประจำที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ-วุฒิปริญญาตรี (สกอ.)	ปีการศึกษา	1) นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย 2) กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายใน รอบปีการศึกษานั้น 3) การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้พิจารณาตามเกณฑ์อายุงานของ สกอ. คือ ไม่นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานน้อยกว่า 6 เดือนมากกว่า 6 เดือนแต่ไม่ ถึง 9 เดือน นับ 0.5 คน ตั้งแต่ 9 เดือนขึ้นไป นับ 1 คน 4) นับเฉพาะบุคลากรสายวิชาการประเภทข้าราชการและพนักงาน มหาวิทยาลัย 5) ไม่นับรวมบุคลากร ลูกจ้างชั่วคราว และผู้มีความรู้ความสามารถชาวต่างประเทศ เก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือน มิถุนายน		กองบริหารงานบุคคล
		57	จำนวนอาจารย์ประจำที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ-วุฒิปริญญาโท (สกอ.)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		58	จำนวนอาจารย์ประจำที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ-วุฒิปริญญาเอก (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.2)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		59	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.3)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		60	จำนวนอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์-วุฒิปริญญาตรี (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.3)	ปีการศึกษา	1) นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย 2) กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายใน รอบปีการศึกษานั้น 3) การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้พิจารณาตามเกณฑ์อายุงานของ สกอ. คือ ไม่นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานน้อยกว่า 6 เดือนมากกว่า 6 เดือนแต่ไม่ถึง 9 เดือน นับ 0.5 คน ตั้งแต่ 9 เดือนขึ้นไป นับ 1 คน 4) นับเฉพาะบุคลากรสายวิชาการประเภทข้าราชการและพนักงาน มหาวิทยาลัย 5) ไม่นับรวมบุคลากร ลูกจ้างชั่วคราว และผู้มีความรู้ความสามารถชาวต่างประเทศ เก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือนมิถุนายน		กองบริหารงานบุคคล
		61	จำนวนอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์-วุฒิปริญญาโท (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.3)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		62	จำนวนอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์-วุฒิปริญญาเอก (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.2, 1.3)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		63	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.3)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		64	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์-วุฒิปริญญาตรี (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.3)	ปีการศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1) นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย 2) กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายใน รอบปีการศึกษานั้น 3) การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้พิจารณาตามเกณฑ์อายุงานของ สกอ. คือ ไม่นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานน้อยกว่า 6 เดือนมากกว่า 6 เดือนแต่ไม่ ถึง 9 เดือน นับ 0.5 คน ตั้งแต่ 9 เดือนขึ้นไป นับ 1 คน 4) นับเฉพาะบุคลากรสายวิชาการประเภทข้าราชการและพนักงาน มหาวิทยาลัย 5) ไม่นับรวมบุคลากร ลูกจ้างชั่วคราวและผู้มีความรู้ความสามารถชาวต่างประเทศ เก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 		กองบริหารงานบุคคล
		65	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์-วุฒิปริญญาโท (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.3)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		66	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์-วุฒิปริญญาเอก (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.2, 1.3)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		67	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่ง (สกอ.) ศาสตราจารย์ (ตัวบ่งชี้ 1.3)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		68	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ -วุฒิปริญญาตรี (ตัวบ่งชี้ 1.3)	ปีการศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1) นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย 2) กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายใน รอบปีการศึกษานั้น 		กองบริหารงานบุคคล

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					3) การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้พิจารณาตามเกณฑ์อายุงานของ สกอ. คือ ไม่นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานน้อยกว่า 6 เดือนมากกว่า 6 เดือนแต่ไม่ถึง 9 เดือน นับ 0.5 คน ตั้งแต่ 9 เดือนขึ้นไป นับ 1 คน 4) นับเฉพาะบุคลากรสายวิชาการประเภทข้าราชการและพนักงาน มหาวิทยาลัย 5) ไม่นับรวมบุคลากร ลูกจ้างชั่วคราว และผู้มีความรู้ความสามารถชาวต่างประเทศ เก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือนมิถุนายน		
		69	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ -วุฒิปริญญาโท (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.3)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		70	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ -วุฒิปริญญาเอก (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 1.2, 1.3)	ปีการศึกษา			กองบริหารงานบุคคล
		71	จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด (สกอ.) (นับเต็มคน)	ปีการศึกษา	1) นับจำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุน (นับเต็มคน) 2) เก็บข้อมูล ณ สิ้นเดือนมิถุนายน		กองบริหารงานบุคคล
		72	จำนวนอาจารย์ที่แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการแก่สถานประกอบการในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา		สถาบันถ่ายทอดฯ
		73	จำนวนอาจารย์ตามโครงการ Talent Mobility ของมหาวิทยาลัย ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการแก่สถานประกอบการในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา		สถาบันถ่ายทอดฯ
		74	บุคลากรสถาบันอุดมศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้ภาคธุรกิจ/	ปีการศึกษา	ระดับ 1 จำนวนบุคลากรที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5		สถาบันถ่ายทอดฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
			อุตสาหกรรม (Talent/Academic Mobility Consultation)		ระดับ 2 จำนวนบุคลากรที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10 ระดับ 3 จำนวนบุคลากรที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20 ระดับ 4 จำนวนบุคลากรที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30 ระดับ 5 จำนวนบุคลากรที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40		
3. การวิจัยและนวัตกรรม	3.1 ระบบนิเวศน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา (กลุ่ม 2) 3.2 งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา (กลุ่ม 2) 3.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (สกอ.) 3.4 การขึ้นทะเบียน อนุสิทธิบัตร สิทธิบัตร ทรัพย์สินทางปัญญา (สกอ.)	75	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย (สกอ.)	ปีงบประมาณ ณ เวลาของข้อมูล	1) จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย 2) จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย นับจำนวนเงินสนับสนุนการวิจัยที่มาจากหน่วยงานเอง และมาจากงบประมาณแผ่นดินที่จัดสรรผ่านมหาวิทยาลัย 3) นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีงบประมาณนั้น ไม่ใช่ จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง กรณีโครงการที่มีระยะเวลามากกว่า 1 ปี หากไม่สามารถระบุทุนวิจัยในแต่ละปีให้หารเฉลี่ยตามจำนวนปีของโครงการ 4) ไม่นับเงินโครงการวิจัยสถาบันของบุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัย 5) กรณีมีผู้ร่วมทำวิจัยหลายคนหลายหน่วยงานให้หารเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ 6) เวลาของข้อมูล หมายถึง เป็นเวลาที่ข้อมูลเกิดขึ้นในปีงบประมาณ 7) งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้า หรือทดลอง วิเคราะห์ และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ 8) งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทาง		สถาบันวิจัยฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>ศิลปะ ประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์ อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียนงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรม และงานออกแบบประเภทอื่นๆ - ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางค์ศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ - วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์ และกวีนิพนธ์ รูปแบบต่างๆ 		
		76	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.2)	ปีงบประมาณ ณ เวลาของข้อมูล			สถาบันวิจัยฯ
		77	จำนวนผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 คำนวณหนัก 1.0)	ปีงบประมาณ ณ เวลาของข้อมูล	1) นับเฉพาะผลงานในปีที่ประเมินที่ได้รับการจดสิทธิบัตรแล้ว 2) เวลาของข้อมูล หมายถึง เป็นเวลาที่ข้อมูลเกิดขึ้นในปีงบประมาณ		สถาบันวิจัยฯ/ สงนง.ทรัพย์สินฯ
		78	จำนวนผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 คำนวณหนัก 0.4)	ปีงบประมาณ ณ เวลาของข้อมูล	1) นับเฉพาะผลงานในปีที่ประเมินที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตรแล้ว 2) เวลาของข้อมูล หมายถึง เป็นเวลาที่ข้อมูลเกิดขึ้นในปีงบประมาณ		สถาบันวิจัยฯ/ สงนง.ทรัพย์สินฯ
		79	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ	ปีปฏิทิน	1) นับบทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ของอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำที่ใดที่หนึ่ง ห้ามนับซ้ำ 2) สามารถนับผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของบัณฑิตที่ได้รับ		สถาบันวิจัยฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
			ระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วยหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปและแจ้งให้ ก.พ.อ. / กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือ ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 คำนวณ 0.8)		<p>การตีพิมพ์ หรือเผยแพร่มานับเป็นผลงานวิจัยฯ ของอาจารย์ได้ แต่ต้องปรากฏชื่ออาจารย์เป็น co-author ในผลงานนั้นด้วย</p> <p>3) กรณีที่อาจารย์ไปทำงานวิจัยให้กับอีกคณะ การนับผลงานวิจัยของ อาจารย์นั้นให้นับที่คณะที่อาจารย์สังกัด ซึ่งจะนับได้ก็ต่อเมื่ออาจารย์ ปรากฏชื่อในผลงานตีพิมพ์และ/หรือเผยแพร่</p> <p>4) การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือ คณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพ อย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วยและมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25</p> <p>5) การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม(Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25</p>		

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>6) บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ที่เสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณา คัดเลือกต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้</p> <p>7) งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหา คำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ตลอดจนถึง การประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้า หรือทดลอง วิเคราะห์ และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ</p> <p>8) ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย หรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติ ตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา</p> <p>9) ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science CitationIndex Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา</p>		

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		80	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 ค่าน้ำหนัก 0.6)	ปีปฏิทิน			สถาบันวิจัยฯ
		81	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 ค่าน้ำหนัก 0.2)	ปีปฏิทิน			สถาบันวิจัยฯ
		82	บทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติหรือในวารสารทางวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ออกประกาศ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3	ปีปฏิทิน			สถาบันวิจัยฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
			ค่าน้ำหนัก 0.4)				
		83	จำนวนบทความวิจัยหรือบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 ค่าน้ำหนัก 1.0)	ปีปฏิทิน			สถาบันวิจัยฯ
		84	จำนวนผลงานวิชาการเพื่อสังคมที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์ การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 ค่าน้ำหนัก 1.0)	ปีปฏิทิน	1) นับเฉพาะผลงานวิชาการเพื่อสังคมและผ่านการประเมินตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการในปีปฏิทิน (ตามประเภทผลงานที่ อาจารย์เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ และให้ดูจากผู้ที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติในปีปฏิทินนั้นๆ ตามประกาศสภามหาวิทยาลัย) พร้อมทั้งมีหลักฐานผ่านการประเมินเรียบร้อยแล้ว 2) “ผลงานวิชาการเพื่อสังคม” หมายความว่า ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่นที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาอย่างน้อย หนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมโดยประจักษ์ต่อสาธารณะ ต้องเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งมหาวิทยาลัยหรือคณะให้ความเห็นชอบรวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคมโดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรมประจักษ์ต่อสาธารณะ ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นทางด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านเกี่ยวกับ ชุมชน วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ		สถาบันวิจัยฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียน สิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจนและยั่งยืน หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน		
		85	จำนวนผลงานวิจัยที่หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติว่าจ้างให้ดำเนินการ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 คำนวณหน้า 1.0)	ปีปฏิทิน	หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบัน ระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือ องค์กรมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือ องค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)		สถาบันวิจัยฯ
		86	จำนวนผลงานค้นพบพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียน (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 คำนวณหน้า 1.0)	ปีปฏิทิน	นับผลงานที่ถูกค้นพบ โดยจะต้องเป็นพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่ค้นพบใหม่และได้รับการจดทะเบียนแล้ว		สถาบันวิจัยฯ
		87	จำนวนตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 คำนวณหน้า 1.0)	ปีปฏิทิน	1) นับเฉพาะตำราหรือหนังสือหรืองานแปลและผ่านการประเมินตามเกณฑ์ การขอตำแหน่งทางวิชาการในปีปฏิทิน (ตามประเภทผลงานที่ อาจารย์เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ และให้ดูจากผู้สภามหาวิทยาลัยอนุมัติในปีปฏิทินนั้นๆ) พร้อมทั้งมีหลักฐานผ่านการประเมินเรียบร้อยแล้ว 2) ตำรา หมายถึง งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบจากการนำข้อค้นพบจากทฤษฎี จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งงานวิจัยของผู้ขอ รวมทั้ง ความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า โดยมีการสังเคราะห์และ วิเคราะห์ มีความเป็นเอกภาพและครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาหรือ เป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือของหลักสูตร (ตามประเภทผลงานที่อาจารย์ เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ และให้ดูจากผู้สภามหาวิทยาลัยอนุมัติในปีปฏิทินนั้นๆ)		สถาบันวิจัยฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>3) หนังสือที่ผู้เขียนผู้เดียวทั้งเล่ม (authored book) หมายความว่า ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นทั้งเล่มอย่างมีเอกภาพ โดยมีรากฐาน ทางวิชาการที่เด่นชัด ให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด สร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่ เกี่ยวเนื่อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาที่ทันสมัยและครบถ้วน สมบูรณ์ ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง ดรรชนีและบรรณานุกรม โดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่ต้องนำไปใช้ประกอบการเรียน การสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้ เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความ ทันสมัยถึงวันที่ผู้ขอยื่นเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ อาจจัดทำในรูปแบบ หนังสือรวมบทความของนักวิชาการคนเดียว (collected articles by a single author) หรือหนังสือที่เขียนร่วมกัน(chapter/chapters in book) ก็ได้ รูปแบบของหนังสือที่ผู้เขียนผู้เดียวทั้งเล่ม ต้องจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น หากผลงานทางวิชาการนี้เคยเสนอเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือ เอกสารคำสอนมาแล้วจะนำมาเสนอเป็นตำราไม่ได้ เว้นแต่จะมีการพัฒนาขึ้นจนเห็นได้ชัดเจน</p> <p>หนังสือรวมบทความของนักวิชาการคนเดียว (collected articles by a single author) หมายความว่า ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรือ ค้นคว้าอย่างมีระบบ มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิทยา อันเป็นที่ยอมรับ ประกอบด้วยบทความหลายบทของนักวิชาการคนเดียว ที่นำมารวมเล่ม แต่ต้องมีคำนำหรือบทนำที่ผู้เขียนชี้ให้เห็นแนวคิดและทิศทางทางวิชาการที่เป็นเอกภาพของบทความที่นำมารวมอย่างชัดเจน และได้ข้อสรุปที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือนำไปประยุกต์ใช้ได้ รูปแบบ</p>		

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>ของหนังสือรวมบทความของนักวิชาการคนเดียว ต้องจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น</p> <p>หนังสือที่เขียนร่วมกัน (chapter/chapters in book) หมายความว่า ผลงานวิชาการบางบทหรือส่วนหนึ่งที่เป็นการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบในหนังสือที่มีผู้เขียนหลายคน โดยส่วนนั้น ๆ ต้องมีความสมบูรณ์ มีเอกภาพในตัวเอง และแสดงให้เห็นความเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิด เอกภาพของหนังสือ ต้องประกอบด้วย เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง และบรรณานุกรม</p> <p>งานแปล หมายถึง งานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขา ที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขานั้นๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะ เป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง (ตามประเภทผลงานที่อาจารย์เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ)</p>		
		88	จำนวนตำราหรือหนังสือหรืองานแปลที่ผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินตำแหน่งทางวิชาการแต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 ค่าน้ำหนัก 1.0)	ปีปฏิทิน	<p>1) นับเฉพาะตำราหรือหนังสือหรืองานแปลและผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์การประเมินขอตำแหน่งทางวิชาการในปีปฏิทิน แต่ไม่ได้นำมาขอรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการพร้อมทั้งมีหลักฐาน ผ่านการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว</p> <p>2) ตำรา หมายถึง งานเขียนที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบจากการนำข้อค้นพบจากทฤษฎี จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งงานวิจัยของผู้ขอรวมทั้งความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า โดยมีการสังเคราะห์และ วิเคราะห์ ี่มีความเป็นเอกภาพและครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาหรือ เป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือของหลักสูตร</p>		สถาบันวิจัยฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>3) หนังสือที่ผู้เขียนผู้เดียวทั้งเล่ม (authored book) หมายความว่า ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นทั้งเล่มอย่างมีเอกภาพ โดยมีรากฐาน ทางวิชาการที่เด่นชัด ให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด สร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่ เกี่ยวเนื่อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาที่ทันสมัยและครบถ้วน สมบูรณ์ ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง ดรรชนีและบรรณานุกรม โดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้อง หรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้ เนื้อหาสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัยถึงวันที่ผู้เขียนเสนอข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้อาจจัดทำในรูปแบบหนังสือรวมบทความของนักวิชาการคนเดียว (collected articles by a single author)หรือหนังสือที่เขียนร่วมกัน (chapter/ chapters in book) ก็ได้ รูปแบบของหนังสือที่ผู้เขียนผู้เดียวทั้งเล่ม ต้องจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มหรือ สื่อ อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น</p> <p>หากผลงานทางวิชาการนี้เคยเสนอเป็นเอกสารประกอบการสอนหรือ เอกสารคำสอนมาแล้วจะนำมาเสนอเป็นตำราไม่ได้ เว้นแต่จะมีการพัฒนาขึ้นจนเห็นได้ชัดเจน</p> <p>หนังสือรวมบทความของนักวิชาการคนเดียว (collected articles by a single author) หมายความว่า ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรือ ค้นคว้าอย่างมีระบบ มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิทยา อันเป็นที่ยอมรับ ประกอบด้วยบทความหลายบทของนักวิชาการคนเดียวที่นำมารวมเล่ม แต่ต้องมีคำนำหรือบทนำที่ผู้เขียนชี้ให้เห็นแนวคิด และทิศทางทางวิชาการที่เป็นเอกภาพของบทความที่นำมารวมอย่างชัดเจน และได้ข้อสรุปที่ทำให้เกิด</p>		

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือนำไป ประยุกต์ใช้ได้ รูปแบบของหนังสือรวมบทความของนักวิชาการคนเดียว ต้องจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น</p> <p>หนังสือที่เขียนร่วมกัน (chapter/chapters in book) หมายความว่า ผลงานวิชาการบางบทหรือส่วนหนึ่งที่เป็นการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบในหนังสือที่มีผู้เขียนหลายคน โดยส่วนนั้นๆ ต้องมีความสมบูรณ์ มีเอกภาพในตัวเอง และแสดงให้เห็นความเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดเอกภาพของหนังสือ ต้องประกอบด้วย เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง และบรรณานุกรม</p> <p>งานแปล หมายถึง งานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขา ที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขานั้นๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะ เป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยหรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศหรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง</p>		
		89	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 ค่าน้ำหนัก 0.2)	ปีปฏิทิน	<ol style="list-style-type: none"> 1) นับผลงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ นับที่ใดที่หนึ่ง ห้ามนับซ้ำ 2) ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มี 3) การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น 4) การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน) 5) การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน 		สถาบันวิจัยฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ</p> <p>6) อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม</p> <p>7) งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลอง หรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือ ความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของ อาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสมสถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ - ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ - วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบ ด้วยบทประพันธ์ และกวีนิพนธ์ รูปแบบต่างๆ 		
		90	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 คำนวณหนัก 0.4)	ปีปฏิทิน			สถาบันวิจัยฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		91	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับ การเผยแพร่ในระดับชาติ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 ค่าน้ำหนัก 0.6)	ปีปฏิทิน			สถาบันวิจัยฯ
		92	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับ การเผยแพร่ในระดับความ ร่วมมือระหว่างประเทศ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 ค่าน้ำหนัก 0.8)	ปีปฏิทิน			สถาบันวิจัยฯ
		93	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับ การเผยแพร่ในระดับภูมิภาค อาเซียน (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 ค่าน้ำหนัก 1.0)	ปีปฏิทิน			สถาบันวิจัยฯ
		94	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับ การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.3 ค่า น้ำหนัก 1.0)	ปีปฏิทิน			สถาบันวิจัยฯ
		95	จำนวนผลงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ในระดับชาติ (สกอ.)	ปีปฏิทิน	1) การใช้ประโยชน์ต้องเกิดขึ้นในปีปฏิทิน 2563 นับจากวันที่นำ ผลงานวิจัยหรืองานสร้าง นั้นไปใช้และเกิดผลชัดเจน โดยที่ ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดหรือเสร็จเมื่อใดก็ได้ ในระดับชาติโดยที่ ผลงานวิจัยจะต้องมีการดำเนินการใช้ ประโยชน์ในช่วงปีปฏิทินของรอบ การเก็บข้อมูล และจะต้อง เป็นผลงานที่มาจากโครงการวิจัยที่ดำเนินการ เสร็จสิ้นแล้ว 2) การนับการใช้ประโยชน์ให้นับใช้ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้น มี การใช้ประโยชน์ในรูปแบบหรือประเภทที่แตกต่างกันชัดเจน เช่น มีการต่อยอด ใช้ต่างพื้นที่ ต่างองค์กร ซึ่งต้องมีการศึกษา วิเคราะห์เพิ่มเติม 3) รูปแบบการใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ ใช้ประโยชน์ ในเชิงสาธารณะ/การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย/การใช้		สถาบันวิจัยฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์/การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์</p> <p>4) สามารถนับผลงานวิจัยที่ได้รับการอนุมัติจดสิทธิบัตรเป็นผลงานการใช้ประโยชน์ได้โดยยึดวันที่ตอบรับหรือวันที่ได้รับอนุมัติ (ไม่นับอนุสิทธิบัตร)</p> <p>5) การถ่ายทอดเทคโนโลยีต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย โดยผ่านการให้สัมภาษณ์สื่อ ลงข่าวในหนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ ฯลฯ สามารถนับเป็นการใช้ประโยชน์ได้ โดยต้องมีหลักฐานการเผยแพร่</p>		
		96	จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในระดับนานาชาติ (สกอ.)	ปีปฏิทิน			สถาบันวิจัยฯ
		97	จำนวนผลงานที่ได้รับการจดสิทธิบัตร (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา	นับเฉพาะผลงานในปีที่ประเมินที่ได้รับการจดสิทธิบัตรแล้ว		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ
		98	จำนวนผลงานที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตร (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา	นับเฉพาะผลงานในปีที่ประเมินที่ได้รับการจดอนุสิทธิบัตรแล้ว		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ
		99	จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1) นับบทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์เฉพาะผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเท่านั้น 2) นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่แล้วในปีการศึกษาที่ประเมิน (ปีการศึกษา) ในกรณีที่มีหนังสือตอบรับมาแล้ว จะไม่สามารถนำมานับเป็นผลงานได้ในปีนี้ ให้หน่วยงานเก็บข้อมูลไว้และนำไปนับเป็นผลงานในปีการศึกษาที่มีการตีพิมพ์ 3) ผลงานวิจัยที่มีชื่อนักศึกษาและอาจารย์ร่วมกันและนับในตัวบ่งชี้แล้ว สามารถนำไปนับในตัวบ่งชี้ผลงานทางวิชาการของ 		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>อาจารย์</p> <p>4) การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย</p> <p>5) การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือ คณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพ อย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25</p> <p>6) การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือ คณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 บุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย</p>		

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>7) บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับ ชาติและนานาชาติที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการวัดประชุมพิจารณาคัดเลือกต้อง เป็นฉบับสมบูรณ์ (Full paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ใน รูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้</p> <p>8) งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหา คำตอบของปัญหา หรือการแสวงหาความรู้ใหม่ตลอดจนถึงการ ประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้า หรือทดลอง วิเคราะห์ และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ</p> <p>9) ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย หรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ใน วารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติ ตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา</p> <p>ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร วิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science CitationIndex Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ คณะกรรมการการอุดมศึกษา</p>		
		100	จำนวนบทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษา	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
			และผู้สำเร็จการศึกษา ปริญญาโท)				
		101	จำนวนบทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือในวารสารวิชาการระดับชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูล ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./ กกอ. ทราบภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (สกอ.) (ผลงานของ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ
		102	จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ตามประกาศ ก.พ.อ. หรือ ระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษา ว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
			ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)				
		103	จำนวนบทความฉบับสมบูรณ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ
		104	จำนวนบทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบ คณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 แต่สถาบันนำเสนอสถาบันอนุมัติและจัดทำเป็นประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และแจ้งให้ ก.พ.อ./กกอ. ทราบ ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ออกประกาศ (ซึ่งไม่อยู่ใน Beall's list) หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		105	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ online (สกอ.) (ผลงานของ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1) นับงานสร้างสรรค์ที่มีการเผยแพร่เฉพาะผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาแล้วเท่านั้น 2) นับผลงานทุกชิ้นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่แล้วในปีการศึกษาที่ประเมิน (ปีการศึกษา) ในกรณีที่มีหนังสือตอบรับมาแล้ว จะไม่สามารถนำมา นับเป็นผลงานได้ในปีให้หน่วยงานเก็บข้อมูลไว้และนำไปนับเป็นผลงาน ในปีการศึกษาที่มีการตีพิมพ์ 3) ผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการที่มีองค์ประกอบไม่น้อยกว่า 3 คน โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมพิจารณา 4) การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น 5) การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน) 6) การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ 7) อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม 8) งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็น ระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลอง หรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และ 		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>คุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของ อาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรม และงานออกแบบประเภทอื่นๆ - ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ - วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบ ด้วยบทประพันธ์ และกวีนิพนธ์ รูปแบบต่างๆ 		
		106	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบัน (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ
		107	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ
		108	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือ ระหว่างประเทศ (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ
		109	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาค	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
			อาเซียน (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)				
		110	จำนวนงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ (สกอ.) (ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโท)	ปีการศึกษา			สำนักส่งเสริมวิชาการฯ / สนง.ทรัพย์สินฯ
		111	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 2.1)	ปีการศึกษา	1) มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ 2) สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> ● ห้องปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือหน่วยวิจัยหรืองานสร้างสรรค์หรือศูนย์เครื่องมือหรือ ศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัย ● ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ● สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย ● กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) 3) จัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ 4) จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการ หรือการตีพิมพ์ใน		สถาบันวิจัยและพัฒนา

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>วารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ</p> <p>5) มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์ และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น</p> <p>6) มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด</p>		
		112	ระบบนิเวศน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา (Technological/Innovation-Driven Entrepreneurial Ecosystem)	ปีการศึกษา	<p>ระดับการพัฒนา</p> <p>A มีนโยบายส่งเสริม ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ</p> <p>B มีเครือข่ายผู้ประกอบการ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ</p> <p>C มีโครงการ/กิจกรรม ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ</p> <p>D มีรายวิชาเฉพาะ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ</p> <p>E มี Platform กลาง ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ</p> <p>เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาศักยภาพการดำเนินงานของสถาบันดังนี้</p> <p>ระดับ 1 สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานแบบ A</p> <p>ระดับ 2 สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานแบบ A + B</p> <p>ระดับ 3 สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานแบบ A + B + C</p> <p>ระดับ 4 สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานแบบ A + B + C + D</p> <p>ระดับ 5 สถาบันการศึกษามีการดำเนินงานแบบ A + B + C + D + E</p>		สถาบันวิจัยฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การบริการวิชาการ	4.1 งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (กลุ่ม 2)	113	จำนวนงบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนผู้ประกอบการใหม่ (กลุ่ม 2)	ปีงบประมาณ	จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างผู้ประกอบการใหม่ในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา		สถาบันถ่ายทอดฯ
	4.2 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา (กลุ่ม 2)	114	จำนวนงบประมาณทั้งหมด (กลุ่ม 2)	ปีงบประมาณ	รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมาจากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด		สถาบันถ่ายทอดฯ
		115	งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา (กลุ่ม 2)	ปีงบประมาณ	งบประมาณทั้งหมดในการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา		สถาบันถ่ายทอดฯ
		116	งบประมาณดำเนินงานทั้งหมด (กลุ่ม 2)	ปีงบประมาณ	รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของสถาบันอุดมศึกษาได้รับรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา จากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด		สถาบันถ่ายทอดฯ
		117	จำนวนความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม University – Industry Linkage ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา	รายการความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม University – Industry Linkage ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา		สถาบันถ่ายทอดฯ
		118	ความร่วมมือกับองค์กรขนาดย่อม (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สถาบันถ่ายทอดฯ
		119	ความร่วมมือกับองค์กรขนาดกลาง (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สถาบันถ่ายทอดฯ
		120	ความร่วมมือกับองค์กรขนาดใหญ่ (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สถาบันถ่ายทอดฯ
		121	ความร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศ(กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สถาบันถ่ายทอดฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
		122	ระบบและกลไกการบริการวิชาการแก่สังคม (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 3.1)	ปีการศึกษา	1) กำหนดชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยมีความร่วมมือ ระหว่างคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า 2) จัดทำแผนบริการวิชาการโดยมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 1 3) ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็งที่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน 4) ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 5) สถาบันสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชนหรือองค์กร เป้าหมาย 6) ทุกคณะมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนบริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบันตาม ข้อ 2 โดยมีจำนวนอาจารย์เข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์ทั้งหมดของสถาบัน ทั้งนี้ ต้องมีอาจารย์มาจาก ทุกคณะ		สถาบันถ่ายทอดฯ
		123	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (Startup Co-Investment Funding)	ปีการศึกษา	ระดับ 1 งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5 ระดับ 2 งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10 ระดับ 3 งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20 ระดับ 4 งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30 ระดับ 5 งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40		สถาบันถ่ายทอดฯ
		124	งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา	ปีการศึกษา	ระดับ 1 งบประมาณการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5 ระดับ 2 งบประมาณการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10		สถาบันถ่ายทอดฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
			(Technological/Innovation-Development Funding)		<p>ระดับ 3 งบประมาณการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20</p> <p>ระดับ 4 งบประมาณการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30</p> <p>ระดับ 5 งบประมาณการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40</p>		
		125	ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา University – Industry Linkage)	ปีการศึกษา	<p>ค่าน้ำหนัก ระดับความร่วมมือ</p> <p>0.25 ความร่วมมือกับองค์กรขนาดย่อม</p> <p>0.50 ความร่วมมือกับองค์กรขนาดกลาง</p> <p>0.75 ความร่วมมือกับองค์กรขนาดใหญ่</p> <p>1.00 ความร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศ</p> <p>เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์พิจารณาระดับศักยภาพ การดำเนินงานของสถาบันดังนี้</p> <p>ระดับ 1 ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 5</p> <p>ระดับ 2 ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 10</p> <p>ระดับ 3 ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 20</p> <p>ระดับ 4 ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 30</p> <p>ระดับ 5 ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ไม่น้อยกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 40</p>		สถาบันถ่ายทอดฯ
5. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	<p>5.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.)</p> <p>5.2 รางวัลที่ได้รับด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.)</p>	126	ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 4.1)	ปีการศึกษา	<p>1) กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>2) จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ของแผน รวมทั้ง จัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน</p> <p>3) กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>4) ประเมินความสำเร็จของตามตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตาม</p>		ศูนย์วัฒนธรรมศึกษา

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					วัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 5) นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 6) เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน 7) กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ		
		127	รางวัลที่ได้รับด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (สกอ.)	ปีการศึกษา			ศูนย์วัฒนธรรมศึกษา
6. การบริหารจัดการ	6.1 การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส ในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)	128	การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ(ITA) (กลุ่ม 2)	ปีงบประมาณ			สำนักงานอธิการบดี
	6.2 การจัดอันดับมหาวิทยาลัยด้านนวัตกรรมในระดับนานาชาติ (Time Higher Education :THE)	129	การจัดอันดับมหาวิทยาลัยด้านนวัตกรรมในระดับนานาชาติ (Time Higher Education:THE) (กลุ่ม 2)	ปีการศึกษา			สถาบันวิจัยฯ
		130	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาแผน (สกอ.)	ปีการศึกษา	1) พัฒนาแผนยุทธศาสตร์พัฒนาหน่วยงานจากการวิเคราะห์ SWOT ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของมหาวิทยาลัยฯ และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงิน 2) มีกระบวนการแปลงแผนยุทธศาสตร์ตามข้อ 1 เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีและแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามพันธกิจของหน่วยงาน 3) มีการถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์พัฒนาสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดผู้รับผิดชอบตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายเพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์พัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปี 4) มีกระบวนการติดตามและการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์		กองนโยบายและแผน

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา 5) มีการสรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลสำเร็จตามตัวชี้วัดของแผนที่กำหนด 6) เสนอรายงานผลการดำเนินงานตามแผนต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา 7) นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ไปใช้ในการทบทวนแผนในปีต่อไป		
		131	ระบบและกลไกการบริหารทางการเงิน (สกอ.)	ปีการศึกษา	1) มีแนวทางจัดทำทรัพยากรทางการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายที่เป็นไปตามแผนกลยุทธ์ที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ 2) มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจ เพื่อการพัฒนาหน่วยงานและบุคลากร 3) มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อคณะกรรมการประจำ/คณะกรรมการบริหาร อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง 4) มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง 5) มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด 6) ผู้บริหารของหน่วยงานมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ		กองคลัง
		132	ระบบและกลไกการบริหารความเสี่ยง (สกอ.)	ปีการศึกษา	1) มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ตามบริบทและสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของหน่วยงาน ตัวอย่างเช่น <ul style="list-style-type: none"> • ความเสี่ยงด้านแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน 		กองนโยบายและแผน

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<ul style="list-style-type: none"> ● ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ● ความเสี่ยงด้านทรัพยากร ● ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน ● ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล ● ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก ● ความเสี่ยงด้านอื่นๆ ตามบริบทและสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน <p>2) มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 1</p> <p>3) มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูงและสูงมาก โดยดำเนินการตามแผนกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงและเสนอผลการดำเนินการต่อผู้บริหารของหน่วยงาน</p> <p>4) มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง</p> <p>5) มีการนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป</p>		
		133	ระบบและกลไกการจัดการความรู้ (สกอ.)	ปีการศึกษา	<p>1) มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาและครอบคลุมพันธกิจของหน่วยงาน</p> <p>2) กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้ และทักษะอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจของหน่วยงานอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1</p> <p>3) มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากร กลุ่มเป้าหมายที่กำหนด</p>		สถาบันถ่ายทอดฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					4) มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ใน ตัวบุคคล และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ตีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge) 5) มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในการศึกษาปัจจุบัน หรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง		
		134	ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนาบุคลากร (สกอ.)	ปีการศึกษา	1) มีแผนการบริหารและแผนการพัฒนาบุคลากรที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลจุดแข็ง จุดอ่อนด้านบุคลากรและความต้องการของบุคลากร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์และสมรรถนะหลักหรือวัฒนธรรมองค์กรของหน่วยงานและครอบคลุมการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน 2) มีการบริหารและพัฒนาบุคลากรให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด 3) มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญกำลังใจให้บุคลากรเพื่อให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) มีระบบการติดตามให้บุคลากรนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง 5) มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณบุคลากรและดูแลควบคุมให้บุคลากรถือปฏิบัติ 6) มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและแผนการพัฒนาบุคลากร 7) มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารการพัฒนาบุคลากร		กองบริหารงานบุคคล
		135	ระบบการกำกับ การประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ (สกอ.) (ตัวบ่งชี้ 5.3)	ปีการศึกษา	1) มีระบบและกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะให้เป็นไป ตามองค์ประกอบ การประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ 2) มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตาม		สำนักส่งเสริมวิชาการฯ

มิติคุณภาพ	ตัวบ่งชี้	รายการข้อมูล Common Data Set					
		ลำดับ	ชื่อแบบเต็ม	รอบการเก็บข้อมูล	นิยาม	ค่าเป้าหมาย	หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล
					<p>ระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผล การติดตามให้กรรมการระดับสถาบันเพื่อพิจารณา</p> <p>3) มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรและคณะ ให้เกิดผลตาม องค์กรประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ</p> <p>4) นำผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรและทุกคณะที่ผ่านการพิจารณาของกรรมการระดับสถาบัน เสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณา</p> <p>5) นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันมาปรับปรุงหลักสูตรและการดำเนินงานของ คณะให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>6) มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน</p>		

บทที่ 9

นิยามศัพท์

บทที่ 9 นิยามศัพท์

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(เดิม)

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึง ความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด โดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่างๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่างๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ. วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมาย อย่างน้อย 4 ประการไปพร้อมๆกัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกันในการทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย 6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

- (1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องานหรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร
- (2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- (3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วนให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- (4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน
- (5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ สกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้
- (6) การจัดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยงมากขึ้น เหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ ที่ชัดแจ้งอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือรหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Knowledge) และความรู้ที่ฝังลึก อยู่ในสมอง (Tacit Knowledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความเชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือ และส่วนอื่นๆ ของร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คนจำนวนหนึ่งทำร่วมกัน ไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของ รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบัน ร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบผลผลิต บริการ และวิธีการปฏิบัติกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุง องค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผลเป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการ ผลการดำเนินการ มีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้าง สำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการประชุม หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพ อย่างน้อยร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นด้วย และมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จาก ต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

****บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ ที่นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณาคัดเลือก ต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้**

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการแสวงหา ความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์ และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลอง หรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์ อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่นๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วยบทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

แนวโน้ม (Trends) หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลข ซึ่งแสดงให้เห็นทิศทางและอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการในแต่ละช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการ ดำเนินการของสถาบันตามลำดับเวลา โดยทั่วไปการแสดงแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ ในทางสถิติ อาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้ม ระยะห่างระหว่างจุดข้อมูลที่แสดงแนวโน้มขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่น่าเสนอ หากกรอบเวลาสั้นต้องมีการวัดถี่ขึ้น ในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่า อาจต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้มที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จหรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึก เป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงิน จะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้น จึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้ง มีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตรโดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับ ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการ หรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการงบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

พหุวิทยาการ หรือ สหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการ

พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือ สหวิทยาการ (Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชา หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์ มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์ วิจัยและสังเคราะห์ ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนา ความรู้องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์+แพทยศาสตร์) ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์ + เทคโนโลยีสารสนเทศ) วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์+วิทยาศาสตร์-เคมี) ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา (ที่มา : คณะอนุกรรมการ ปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2549)

พิชญพิจารณา (Peer review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และ ประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนา กระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดโดยมี วัตถุประสงค์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผล ออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลิต และข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัด องค์กร หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ ที่เปิดสอน มิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกัน ตาม ISCED 2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2554 หนังสือเวียนที่ ศธ 0506(2)/ว506 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2554)

หน่วยงานหรือองค์การระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือ องค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้ เป็นไปใน ครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและ เอกชน ธรรม ที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรม ทางศาสนา เท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมี และพึง ประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับ ใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่สุดที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถ ในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชัดเจนได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา หรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการ พัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างสภาพจิตใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญโดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย และ ปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ ภาระงาน ให้ชัดเจนไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงานสำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน ดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือนไม่สามารถนำมานับได้	

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตร และจัดการเรียนการสอน โดยวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตรและปฏิบัติงานประจำหลักสูตร นั้น ตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น มีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และทุกคนเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นอาจารย์ประจำหลักสูตร ระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกันได้ หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตร พหุวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 2/2549 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549) ทั้งนี้กรณีบัณฑิตศึกษา อนุมัติให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้มากที่สุดเพียง 2 หลักสูตรเท่านั้น หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร ขอให้นำเสนอโดยดำเนินเช่นเดียวกับการนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบและเสนอให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ ตามแบบฟอร์ม สมอ. 08 ภายใน 30 วัน

ทั้งนี้อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณสมบัติในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนให้พิจารณาว่า

- คุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาหลักสูตรนั้นหรือไม่ ตามการแบ่งสาขาวิชาของ ISCED2013 (UNESCO)

- กรณีมีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย

นียมตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ.2558

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษา และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร หลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกันแต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกิดกว่า 1 หลักสูตร ในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้น พหุวิทยาการ หรือสหวิทยาการให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร สามารถซ้ำได้เกิน 2 คน

อาจารย์พิเศษ หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

ทั้งนี้ หากหลักสูตรใดใช้คำพิจารณาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 นียมอาจารย์ประจำหลักสูตรในตัวเองซึ่งการประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรจะหมายถึงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรตามความหมายที่ปรากฏในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

นิยามศัพท์เฉพาะกลุ่มที่ 2

จำนวนนักศึกษา/บัณฑิตศึกษาที่เป็นผู้ประกอบการ หมายถึง นักศึกษา/บัณฑิต (จบการศึกษาไม่เกิน 5 ปี) ที่เป็นผู้ประกอบการใหม่ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

จำนวนนักศึกษาทั้งหมด หมายถึง นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา (ปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา) ที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ผลรวมถ่วงน้ำหนักด้านผู้ประกอบการใหม่ หมายถึง ผลรวมค่าน้ำหนักคะแนนรางวัลด้านผู้ประกอบการใหม่ของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาที่รายงานในระบบ CHE QA Online ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

จำนวนงบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนผู้ประกอบการใหม่ หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างผู้ประกอบการใหม่ในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา

จำนวนงบประมาณทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีงบประมาณที่ผ่านมาจากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม หมายถึง จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ไปถ่ายทอด/แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการแก่สถานประกอบการในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมาจำนวนอาจารย์และนักวิจัยในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ระบบนิเวศน์ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง นโยบาย เครือข่าย โครงการ/กิจกรรม รายวิชาเฉพาะและ Platform กลางที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง หลักสูตรโปรแกรมเฉพาะที่มีปริญญาและไม่มีปริญญา ที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

จำนวนหลักสูตร/โปรแกรมทั้งหมด หมายถึง หลักสูตรมีปริญญาและไม่มีปริญญา (Degree and Non-degree program) ในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ผลรวมงบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง งบประมาณทั้งหมดในการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษาในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

งบประมาณดำเนินงานทั้งหมด หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริการของสถาบันอุดมศึกษาได้รับรอบปีงบประมาณที่ผ่านมา จากเงินรายได้และงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

ผลรวมถ่วงน้ำหนักความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม หมายถึง ผลรวมค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม หารจำนวนความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งหมด

จำนวนความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งหมด หมายถึง รายการความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม University – Industry Linkage ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดในรอบปีการศึกษาที่ผ่านมา

ข้อมูลอ้างอิง

1. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 (สกอ.เดิม)
2. คู่มือการประเมินการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
3. ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายใน การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2564
4. รายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2562
5. คู่มือการดำเนินงานและการรายงานข้อมูลพื้นฐาน (COMMON DATA SET : CDS) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2562
6. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ (EdPEX) ฉบับปี 2563-2566
7. ประการกระทรวงศึกษาธิการ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
8. คู่มือระบบประกันคุณภาพการศึกษาอาเซียน AUN QA V.4
9. คู่มือการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2565
10. ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้กรอกในระบบ CHE QA SYSTEM มทร.ล้านนา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
Rajamangala University of Technology Lanna

สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา
มทร.ล้านนา